

SEURAAVA LEHTI 3/99 ILMESTYY 22.8.1999
AINEISTO LEHTIEN 1.8. MENNESSÄ

HUHTIKUU

vk	M	T	K	T	P	L	S
13				1	2	3	4
14	5	6	7	8	9	10	11
15	12	13	14	15	16	17	18
16	19	20	21	22	23	24	25
17	26	27	28	29	30		
18							

TOUKOKUU

vk	M	T	K	T	P	L	S
17						1	2
18	3	4	5	6	7	8	9
19	10	11	12	13	14	15	16
20	17	18	19	20	21	22	23
21	24	25	26	27	28	29	30
22	31						

KESÄKUU

vk	M	T	K	T	P	L	S
22		1	2	3	4	5	6
23	7	8	9	10	11	12	13
24	14	15	16	17	18	19	20
25	21	22	23	24	25	26	27
26	28	29	30				
27							

HUHTIKUU

- 2.4. pe PITKÄPERJANTAI
4.4. su 1. PÄÄSIÄISPÄIVÄ
5.4. ma 2. PÄÄSIÄISPÄIVÄ
6.4. ti johtokunnan kokous
7.4. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
aina keskiviikkoisin
8.4. to klo 18.00-19.00 askartelukerho
aina torstaisin
13.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"
18.4. su lehti 2/99 ilmestyy
21.4. ke klo 17.00-17.40
YTV:n jätekeräysauto TAMMITORILLA

27.4. ti klo 18.30
*** YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS ***

28.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"

TOUKOKUU

- 4.5. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
5.5. ke klo 15.00-20.00 JÄTELAVA
TAMMENTERHON pihalla

EI SAA ENÄÄ TUODA:
metalliromua, pakastimia, jääkaappeja,
elektroniikkaa eikä ongelmajätteitä

5.5. ke klo 18.00-19.00
*** SIIVOUS TALKOOT ***
klo 19.00 kahvitus

11.5. ti klo 19.00 "Sainin seura"
13.5. to HELATORSTAI

18.5. ti klo 18.00
*** RANTATALKOOT Uimarannalla ***

25.5. ti klo 19.00 "Sainin seura"

KESÄKUU

- 1.6. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
25.6. pe JUHANNUSAAATTO
26.6. la JUHANNUSPÄIVÄ

ELOKUU

- 1.8. su aineisto JOY-lehteen 3/99
3.8. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
22.8. su JOY-lehti 3/99 ilmestyy
29.8. su KESÄJUHLA Rantakentällä

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU

Yhdistyksen toimitilassa Tammipääntie 33

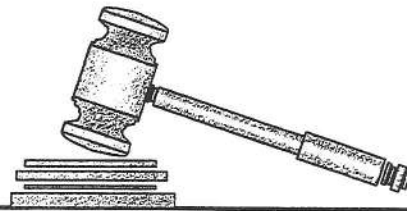
TULKAA MUKAAN

!!

!!

PÜHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

Sähkötoimitusten kilpailuttaminen

Yhdistys toteutti alueen talouksien sähkötoimitusten kilpailuttamisen **Energiakeskus Oy:n** toteuttamana tammi-helmikuun aikana. Tarjouspyynnöt lähetettiin runsaalle kymmenele sähkötoimittajalle. Näistä muodostui varsinainen kilpaileva ryhmä, johon kuului kuusi seudulla muutoinkin vaikuttavaa yritystä. Erot yleissähkön hinnoissa olivat tarjoajien kesken suhteellisen pienet, vaikka alittivatkin **Espoon Sähkön** yleistariffin hinnat keskimäärin parilla sadalla markalla vuodessa. Sen sijaan hintaerot olivat huomattavasti suuremmat aikasähkön osalta, jota tavallisimmin käytetään lämmityssähköinä. Vuosisäästö kohosi parhaan tarjouksen ja **Espoon Sähkön** yleistariffin välillä jopa 648 markkaan vuodessa. **Espoon Sähkö** oli kilpailutilanteessa valmis tarkistamaan hintojaan vajaalla kolmella sadalla markalla vuodessa.

Hintaero parhaan tarjouksen tehneeseen **Vantaan Energiaan** jäi kuitenkin vuositasolla niin suureksi, että yhdistyksen johtokunta päätti yksimielisesti suositella jäsentalouksille sopimuksen tekemistä jälkimmäisen kanssa. Noin 80 taloutta päättikin vaihtaa sähköntoimittajaa. Pääasiassa nämä tietysti olivat aikatariffiasiakkaita.

Energiakeskuksen taholta on ilmoitettu, että **Vantaan Energia** pitää tarjouksensa voimassa Jupperin alueella ainakin kuluvaan vuoteen loppuun. Mikäli siis vielä haluatte käyttää tarjousta hyväksenne, ottakaa yhteyttä **Seppo Räisäseen** joka yhdistyksen puolesta on toiminut kilpailuttamisen yhdyshenkilönä. Kiitokset muutoin tästäkin palvelusta hänelle ja **Kai Haapamäelle**.

Näen sähkötoimitusten kilpailuttamisella ja myös siihen perustuvalla toimittajan vaihtamisella olevan kohtalaisen merkityksen yksityisasiakkaiden sähköhinnan vakaapidämisen

kannalta, vaikka kuukausittain hinnannpudotus yksittäisen talouden kannalta jäisikin vain muutamaan kymppiin. Nyt jäin vähän pätkäilemään sitä, että "oma yhtiömme", jonka vaiheita olen tarkoin seurannut yli kolme vuosikymmentä, sijoittui espoolaisasiakkaitten palvelussa hinnoittelunsa osalta viimeiseksi samaan aikaan, kun lehdet kertovat sen tekevän maanmainiota tulosta osakkailleen! Loistava tulos kun perustuu paitsi toiminnan rationointiin ja hyvään liikkeenjohtoon myös siihen, että kaupungin liikelaitoksena ollessaan yhtiö voi voittoa jakamatta investoida espoolaisilta keräämänsä maksut ja keventää lainataakkaansa kaupungin takauksin. On vahinko, jos yhtiössä unohdetaan hinnoittelussa sen pääomistajat, eli espoolaiset veronmaksajat.

Yhdistyksen sääntömääräinen kevätkokous 27.4. Tammenterhossa

Tätä kirjoittaessani työt hyppäävät narua Jupperinlaukiolla, fasaanit nuuskivat ojien laitoja Peltorinteessä, tiaiset tutkivat pesäpönttöjä ja virittelevät reviiirilaulujaan, repiipä harakkakin ensi risuja Ketolan orapihlajaidasta poikaslinnansa rakennusaineksiksi. Lumisen ja kylmän talven selkä on taittunut. Taitaa tulla kesä!

Se merkitsee myös sitä, että yhdistyksellä on kevätkokouksensa. Tulkaapa oikein joukolla keskustelemaan yhdistyksen toiminnasta ja taloudenhoidosta. Erityisenä keskustelun aiheena on suunnitteilla oleva kesäretki rajantakaiseen Karjalaan. Yhteisten retkien tarkoituksena ei ole pelkästään tutustuminen valittuihin kohteisiin, vaan vähintäänkin yhtä paljon tutustuttaa meitä jupperilaisia toinen toisiimme.

MAURI ALASAARI

18. HUHTIKUUTA 1999

J O Y No. 2/99 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Jäsenretki Käkisalmeille, ilmoitus
sivu 5	Kokouskutsu kevätkokoukseen
sivu 6	Yhdistyksen toimintakertomus vuodelta 1998
sivu 9	Pitkäljärvi-toimikunnankuulumisia
sivu 10	Kevätsiivouksesta infoa
sivu 11	Kysely jupperilaisille 1999, ilmoitus
sivu 12	Juppilan tilan pehtorin poika
sivu 16	Aikataulu YTV:n keräysautoista ja ohjeita uusista jätemaksuista
sivu 17	Uusi painos tietopakettista
	Onnittelumme
sivu 20	Upea teos Keski-Espoon historiasta

MIETELAUSE: *Huoli luo usein pienelle asialle suuren varjon.*
- Ruotsalainen sananlasku

sivu 21	Maistiaiset Tammenterhossa, makumuistoja Kissakoskelta
sivu 22	Pitkäljärven VPK-uutisia
sivu 23	Anna ja Emmi tykkäävät askartelun ohjaamisesta
sivu 24	Kotkia Jupperissa
sivu 25	Tapahtumakatsaus
sivu 26	Illan aiheena Palomäen kaava Tammenterhossa 18.2.99
sivu 27	Helmikuun toinen vuonna 1999
sivu 29	Hymyä huuleen
sivu 30	Uusia liljan tuholaisia
sivu 31	Sanaristikon 1/99 ratkaisu Voihan koiran kakat ja kissan pissat!
sivu 32	Pöntön koko ratkaisee...
sivu 33	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 34	Tapahtumakalenteri

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 2/1983

Päätoimittaja Juhani Tarvas

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Päätoimittajan palstan teon hankaluuksista, lainauskaluston korjausongelmista.
- Puheenjohtajan palsta: Paluuta menneeseen vuoteen, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Tipuja, pupuja, tyttö ja kasvustoa, Minttu P., 10 v.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta: Kalastuksesta Pitkäljärvellä: Ohjeet, Kauno Kuisma.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Kevätkokouskutsu.
- Toimintakertomus vuodelta 1982.

Asukastoiminta:

- Muista muuttaessasi: Ohjeita muuttoilmoituksen tekemiseen ja mitä kaikkea voi sattua muuton yhteydessä, väestörekisterikeskuksen esitettä vapaasti mukailien, Jussi.
- Hiitokilpailut: Selostus ja tuloksia, Sami.
- Kalastuslupia Pitkäljärvelle saa.
- Sisälentopalkkaus loppuu.
- Kevätretki Ekumeeniseen keskuksen, ilmoitus.

Talkootoiminta ja jätekeräykset:

- Nyt siivotaan: Jupperin siivous omilla hartioilla, talkootoiminnasta, Irmeli Perttula.
- Romujen kuljetus, siivoustalkoot.

Kunnallistekniikka yms.:

- Tonttijako meneillään JUPPERI I:n alueella.
- Kirje Vantaan kaupungille rajan vihervyöhykkeen kaavoittamisesta: Tulisi säilyttää.

Välinevuokraus:

- Tilastoa: Kokemuksia lainaustoiminnan tiimoilta, jyrän seikkailut kylällä, betonimyllyn tarve, maaliruisku, pyörösaha. Eräät laitteet ovat olleet aina menossa, Lainausaseman hoitaja.

Ilmoitukset:

- Löytyneekö keneltäkään: Nuoren miehen polkupyörää?, Anja Tarvas.
- Olen jupperilainen -paitoja saatavana.

Keskinäiset suhteet ja ilkivalta:

- Kalastuksesta: Uusien määräysten selvitystä ja ajatuksia määräysten toteuttamisesta, Calacalle.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

"... peipposesta puoli kuuta, västäräkistä vähäsen...", näinhän sitä lorussa kesäntuloa ennustellaan. Minäpä näinkin tiistaina 29.3. Kai-vosmäessä kaksi peipposta kisilemassa ja samaan aikaan västäräkin pyrstöään heiluttamassa. Muutama lämmin ja aurinkoinen päivä tulikin, mutta että kesä, ei tokkiisa. Vielä on valtaisia lumivuoria sulamatta, Tammenterhonkin pihassa melkoinen. Ja huhuja takatalvesta on meteorologiselta taholta levitelty.

Parasta lieneekin pitää autossa vielä "talvilenkkarit", vaikka säännöt muuta vaativat. Sen jälkeen kun talvirenkaiden sallittua pitoaikaa lyhennettiin huhtikuun alkupuolelle, on lähes joka kevät takatalvi yllättänyt. Joskus ei vielä ensimmäinen toukokuutaakaan takaa turvallista pitoa kesärenkaille. Se mikä tienpinnoissa nastarenkailta säästyy, saattaa hengenmenossa koitua kustannuksiksi.

Edellä mainittu säästö-kustannus -tasapaino tuntuu muutenkin järkkyyvän esimerkiksi teiden kunnossapidossa tämän talven tilannetta mitatessa. Esimerkiksi meillä Espoossa kunnallinen kilpailuttamismenettely on kyseenalaistettava, sillä sen seurauksena auraukset hoituivat yksityisiltä ostettujen palveluiden johdosta sangen ala-arvoisesti.

Ainakin täällä Jupperissa muun muassa aurauksaluisto oli sitä luokkaa, että halvin tarjous lienee valittu. Kun auraustraktori on avuttomana ojanpohjalla lumivallissa kiinni, tai kun tienpinta on aurauksen jäljiltä sellainen, että työ on suoritettu auraosa liian ylhäällä, homma ei ole hanskassa. Ja jos onkin, niin ainakin hanskat on hukassa. Näin säästöt muuttuvat kustannuksiksi, tai vähintään veronmaksajan kustantama palvelu tosi kehnoksi.

Olen ehdottomasti sitä mieltä, että yksityinen voi kyllä palveluja kilpailuttaa itse omista rahoistaan päättäessään, mutta kunta kilpailuttaa veronmaksajien rahoja, jolloin päätöksenteko vaatii monipuolista harkintaa.

Jotain myönteistäkin on sentään sanottava. Tehdessäni toisena pääsiäispäivänä lenkin Pähkinärinteesen ja takaisin huomasin Vantaan kaupungin rajan Linnaisten puolelle ylitettyäni, että tiet ja kevyenliikenteen väylät oli Jupperin puolella hiekasta puhdistettu, mutta ei naapurikaupungin puolella.

*

Kesää kohti ollaan menossa ja kevään siivoustalkoot ovat edessä. Niissä me jupperilaiset voimme osoittaa, miten hanska pitää. Kovaa työtä vaatii ainutlaatuisen

lumitalven jätöksien korjaaminen. Siksi talkoolaisia tarvitaan, ja jokainen omaa aluettamme kunnioittava jupperilainen varmasti noudattaa kutsua tulla yhteisiin talkoisiin.

Tässä yhteydessä tulevat em. säästötoimet mieleen. YTV:kin näyttää alkaneen noudattaa palvelussissaan pankkien tapaista asiakaspolitiikkaa perimällä jätepalvelumaksuja hinnoitellen ne tavarakohtaisesti. Hinnoittelusta informoiminen taas on lähes yhtä epäselvää kuin yleväksi holdingyhtiöksi muuttuvan HPY:n puhelujen hinnannousuista tiedottaminen. Paradoksaaliselta tuntuu, että luonnonpuhtaudesta ja vihreydestä imagoaan rakentanut pääkaupunkiseudun yhteistyöelin, on valmis ottamaan riskin metsiin ja takapihoille syntyvistä metalliromuvuorista. Ettei vain YTV:n hallintokuluja vähentämällä lisättäisi sekä veronmaksajan että luonnon kustannustaakkaa?

Joka tapauksessa yhdistyksemme jäsenilleen tarjoama jokakeväinen palvelu Tammenterhon pihalla seisovasta jätelavasta kostautuu YTV:n uusista ohjeista johtuen supistamalla parista päivästä viiteen tuntiin.

*

Yhdistyksemme on palauttamassa mukavaa traditiota menneiltä vuosilta. Jo viime vuoden puolella asiasta johtokunnassa keskusteltiin ja keskustelujen tuloksena kirjattiin toimintasuunnitelmaan jäsenretki johonkin vähän etäämmälle, vaikkapa Suomen rajojen ulkopuolelle. Viime vuosikymmenellä tehtiin useampiakin yhteisiä retkiä kotimaassa ja suunnattiin niitä myös kauemmaksi: Ahvenanmaalle ja Viroon, Tallinaan. Niihin oli todellista tunkua, ja jotkut jäsenet jopa pahoittivat mielensä, kun eivät mahtuneet mukaan.

Nyt on havaittu jäsenien keskuudessa taas liikehdintää tähän suuntaan ja toivomuksiakin on esitetty. Jupperissa on viime vuosien aikana väki lisääntynyt, ja uusia jäseniäkin on tullut kosolti, vaikka luvuissa se ei niin näykään, koska tilastoja tasapainottaa vanhojen poistuminen.

Mikäpä onkaan parempi tutustumisfoorumi kuin bussilastillinen jupperilaisia parin päivän matkalla vieraalla maalla. Rajantakaisessa Karjalassa on nähtävää ja koettavaa halpaan hintaan, kun tähän syksyn alussa tarjoutuu tilaisuus vieläpä syntyperäisen käkismelaisen opastuksella. Ei kun mukaan vaan!

SAINI LANU

JÄSENRETKI KÄKISALMELLE

LINJA-AUTOMATKA KARJALAAN

Jupperin Omakotiyhdistys järjestää jäsenilleen retken
KÄKISALMELLE 4. - 5.9.1999

- * Tutustumme Viipurin ja Käkisalmen nähtävyyksiin ja elämänmenoon
- * Poikkeamme Konevitsan Luostarissa
- * Oppaanamme on Käkisalmella syntynyt Erkki Paukkunen Jupperista

RETKEN HINTA on 500,-/henkilö. Hintaan sisältyy:

* linja-automatka	* kiertoajelut ja opastus
* hotellimajoitus	* viisumi
* päivällinen + aamiainen	

TEE PÄÄTÖKSESI NOPEASTI - MATKAVARAUKSELLA ON KIIRE!

Ennakkoilmoittautumiset 30.4.99 mennessä, puh. 854 3384/Kai Haapamäki.

- Retkelle pääsee ilmoittautumisjärjestyksessä 50 ensimmäistä.
- Retki järjestetään, mikäli lähtijöitä on vähintään 30.

TERVETULOA MUKAAN!

Johtokunta

Kaiken
takana
on
nainen !

Lasai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkamiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100

KOKOUSKUTSU

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään 27.4.1999 klo 18.30 Tammenterhossa Tammipääntie 33.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 6 §:n määräämät asiat.

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja.
3. Valitaan kokouksen sihteeri, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.
4. Todetaan kokouksen laillisuus.
5. Todetaan kokouksen osallistujat ja heidän äänivaltaisuutensa.
6. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
7. Esitetään hyväksyttäväksi johtokunnan laatima vuoden 1998 toimintakertomus.
8. Esitetään vuoden 1998 tilikertomus ja tilintarkastajien lausunto.
9. Päätetään tilien hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä johtokunnalle ja muille tilivelvollisille vuoden 1998 osalta tai muista toimenpiteistä, joihin toiminta- ja tilikertomukset sekä tilintarkastajien lausunto antavat aihetta.
10. Käsitellään muut esille tulevat asiat.
11. Kokouksen päättäminen.

Johtokunnan puolesta
puheenjohtaja

Mauri Alasaari

OIKAISU

Viime JOYssa TOIMIKUNNAT 1999 -luettelossa *Perinne- ja tiedotustoimikuntaan* kuuluvan *Pirjo Mattilan* puhelinnumero väärin. OIKEA NUMERO ON **855 5004**.

HUOM!

JÄSENEEN NIMEN TARKISTUS

Yhdistyksen rahastonhoitaja **Seppo Räisänen** kaipaa tarkennusta uuden jäsenen nimestä. Liittymismaksu 100,- on maksettu yhdistyksen tilille nimellä **NOKIA TELECOMMUNICATIONS OY**, kirjauspäivä on 4.3.1999. Asiasta voi ottaa yhteyttä **Seppo Räisäseen**, puh. **854 6487**.

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1998

1. YLEISTÄ

Vuosi 1998 oli yhdistyksen 43. toimintavuosi. Yhdistys on perustettu 11.9.1955. Yhdistys on koko toimintansa ajan järjestämällä tilaisuuksilla pyrkinyt edistämään asukkaiden välistä kanssakäymistä ja luomaan yhteishenkeä. Yhdistyksen pöytästandaari (viiri) esiteltiin kevätkokouksessa yleisölle. Ensimmäinen viiri luovutettiin tunnustukseksi yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä Juhani Tarvakselle, joka oli myös viirin suunnittelukilpailun voittaneen ehdotuksen tekijä.

2. JÄSENET

Yhdistyksen jäsenmäärä oli vuoden 1998 lopussa n. 320 henkeä. Yhdistys sai uusia jäseniä 33 henkeä. Vuonna 1995 painettu juhlakirja annettiin vielä tänä vuonna liittyneille jäsenille.

3. YHDISTYKSEN KOKOUKSET

Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin 22.4.1998 Tammenterhossa. Läsnä oli 17 osanottajaa.

Sääntömääräinen syyskokous pidettiin 25.11.1998 Tammenterhossa.. Läsnä oli 21 henkeä.

4. JÄSENYTIEDOT JÄRJESTÖISSÄ

Yhdistys on jäsenenä seuraavissa järjestöissä:
Leppävaaran alueneuvottelukunta
Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto (EKYL)
Suomen Kotiseutuliitto
Suomen Sukututkimusseura

Edustajamme Leppävaaran alueneuvottelukunnassa oli Pekka Perttula, jonka tehtävänä on erityisesti toimia aktiivisesti Kehä II:ta koskevissa kysymyksissä. Alueneuvottelukuntien uusi toimikausi alkoi vuoden 1997 alusta ja kestää neljä vuotta eli valtuustokauden loppuun.

Suomen Kotiseutuliiton vuosikokouksessa Kotiseutupäivien yhteydessä Hämeenkyrössä virallisena edustajana oli Kai Haapamäki. Päiville osallistui myös Saini Lanu.

EKYL:n varsinaisissa kokouksissa edustajana oli Saini Lanu ja Olavi Laine. Silve Sahlan oli EKYL:n hallituksen varajäsen.

Yhdistyksen aloitteesta vuonna 1996 perustettu Pitkäjärvi-toimikunta on kokoontunut Tammenterhossa 4 kertaa. Toimikunnan tarkoituksena on järven tilan kohentaminen ja ulkoilureitistön suunnittelu järven ympäri. Mukaan on liittynyt 17 yhdistystä Espoosta ja Vantaalta. Toimikunnan puheenjohtajana on toiminut Olavi Laine, sihteerinä Juhani Tarvas ja asiantuntijajäsenenä Tapio Ala-Peijari.

Yhdistys on ollut perustamassa Pro Espoonjoki-yhdistystä. Tavoitteena sillä on olla Espoonjoen vesistön vaikutusalueella toimivien yhdistysten kattajärjestö, jonka toiminan tarkoituksena on turvata Espoonjoen luontokokonaisuuden säilyminen asukkaiden käytössä osana historiallisesti arvokasta kulttuurimaistamaa. Pro Espoonjoki-yhdistyksen perustavassa hallituksessa on puheenjohtajana toiminut Tapio Ala-Peijari ja varajäsenenä Olavi Laine.

5. JOHTOKUNTA JA TOIMIHENKILÖT

5.1 Johtokunta

Johtokunnan kokouksiin on osallistunut puheenjohtaja, hallituksen seitsemän jäsentä sekä kunniapuheenjohtaja ja rahastonhoitaja.

Puheenjohtaja	Mauri Alasaari	11
Varapuheenjohtaja	Jouni Holopainen	8
Jäsenet	Kai Haapamäki	10
	Tapio Ala-Peijari	9
	Saini Lanu	10
	Merja Puroemics	10
	Eino Savola	9
	Rainer Westerlund	6

Kunniapuheenjohtaja	Olavi Laine
Rahastonhoitaja	Seppo Räsänen

Johtokunta on pitänyt yksitoista kokousta vuoden aikana. Numero jäsenen nimen jälkeen osoittaa hänen osallistumisensa kokouksiin.

5.2 Toimihenkilöt

Yhdistyksen sihteerinä oli Kai Haapamäki, ja rahastonhoitajana toimi Seppo Räsänen. Yhdistyksen tilintarkastajina toimivat Marianna Paukkunen ja Martti Tapanainen ja varatilintarkastajina Juhani Tarvas ja Pirjo Mattila. Tositteiden hyväksyjänä johtokunnan puolesta toimi Kai Haapamäki. Lehden päätoimittaja oli Saini Lanu.

6. TOIMIKUNNAT

Johdokunta oli asettanut seuraavat kuusi toimikuntaa päätöksä valmisteleviin tehtäviin:

- 1 Perinne- ja tiedotustoimikunta
- 2 Kaavatoimikunta
- 3 Sijoitustoimikunta
- 4 Talkootoimikunta
- 5 Tammenterhotoimikunta
- 6 Virkistystoimikunta

Luettelo toimikuntien kokoonpanosta ja niiden toiminta-alueesta on julkaistu lehdessä 1/98.

7. ASUKASTAPAHTUMAT

Talvitapahtuma 6.2.98
hiihtokilpailuineen Rantanityllä ja sen jälkeen palkintojen jako ja kahvitarjoilu Tammenterhossa. Paikalla oli n. 60 henkeä, joista kilpailuihin osallistui 28.

Siivoustalkoot 6.5.98

Aloitus ja välineiden jako Tammenterhon pihalla, jossa oli myös jätelava. Kahvitarjoilu talkooväelle. Osallistujia n. 17 aikuista ja 3 lasta.

Rantatalkoot 14.5.98

Talkoissa siistittiin ja kunnostettiin uimaranta. Osallistujia n. 10 henkeä.

Auroranpuiston juhla 24.5.98

Yhdistys osallistui juhlaan esitellen toimintaansa yleisölle ja myymällä historiakirjaansa.

Kesäjuhlat 30.8.98

Kesäjuhlia vietettiin perinteiseen tapaan rantanityllä. Sateisesta säästä huolimatta paikalla oli 50 lasta ja 40 aikuista. Talkuri Q esiintyi.

Römppäjäiset 3.10.98

Yhteistuvalla, Jupperin koulun opettajista ja vanhemmista koottu yhtye "Kulkuset" soitti ja tanssittiin. Ruoka- ja juomatarjoilu unkarilaiseen tyyliin. Osallistujia oli n. 70.

Pikkujoulu 13.12.98

Tammenterhossa. Joulupukki kävi ja jakoi lahjoja. Lähinnä lapsille tarkoitettussa tilaisuudessa ei ollut kuin 2 lasta, aikuisia poikkesi glögille n. 15 henkeä.

8. HARRASTUS- JA KERHOTOIMINTA

8.1 Lentopallo

Lentopalloharrastusta varten olemme varanneet vuoron Jupperin koulun liikuntasalista yhdessä Veinin Omakotiyhdistyksen kanssa.

8.2 Askartelukerho

Askartelukerho on tarkoitettu n. 4-6 vuotiaalle lapsille. Kerho kokoontuu kerran viikossa lokakuulle saakka ja vetäjänä toimii Jenni Lindholm. Osanottajia on ollut n. 5-10 lasta.

8.3 Sukututkimuserho

Pirjo Mattilan johdolla on kokoonnuttu kerran viikossa. On tehty useita retkiä Valtionarkistoon. Yhdistys saa Suomen Sukututkimuseuran jäsenyyden myötä GENOS-lehden. Kerholla on käytössä yhdistyksen mikrossa Genius-sukuohjelma.

8.4 "Sainin seura"

Saini Lanun johdolla keskiyttiin perinnenäyttelyiden aineiston kokoamiseen ja aluellemme muuttaville asukkaille tarkoitettun "JUPPERTIETOUTA-avuksi ja hyödyksi"-lehdistä toimittamiseen. Lehden painos 100 kpl sai hyvän suosion ja jaettiin loppuun.

8.5 Lintuharrastus

Tammenterhossa on esillä lintujen "bongaus"-taulu, johon merkittään lintuhavainnot. Innokaiden havainnoitsijoiden kesken arvotaan luontokirja, joka tänä vuonna oli nimeltään "Pohjolan lintukirja", ja jonka voitti Mauri Alasaari.

9. TIEDOTUSTOIMINTA

9.1 Yhdistyksen lehti

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n jäsenlehti ilmestyi neljä kertaa ja jaettiin peittojakeluna koko Jupperin alueelle ja postitettiin muualla asuville jäsenille. Painos on 600 kpl. Joistakin tapahtumista muistutettiin lisäksi tolppailmoituksilla.

9.2 Internet-sivu

Yhdistyksellä on oma Internet-sivu, jonka ylläpitäjänä toimii Päivi Savola. Sivun osoite on www.netcore.fi/joy/.

9.3 Näyttelyt

Pro Pirkkäjärvi-aiheinen näyttely järjestettiin kaupungintalolla, pääkirjastossa ja Tammenterhossa. Talviaiheinen Jupperi-valokuvanäyttely avattiin syksyllä Tammenterhossa.

käännä

10. TOIMITILA TAMMENTERHO

10.1 Yleistä

Rakennus sijaitsee osoitteessa Tammiäntie 33. Sen kerrosala on n. 50 m². Nykyinen vuokrasopimus on voimassa 30.6. 2000 asti.

10.2 Talkoot

Pihan kunnostustalkoita on jatkettu. Olavi Laineen ja Kai Haapamäen toimissa vetäjinä. Kaupungin avustuksella kunnostettiin leikkialueita ja lisäksi myös uimarantaa.

10.3 Käyttö

Rakennus on ollut koko vuoden kokous- ja kerhokäytössä. Tiedotusmateriaalia on esillä ilmoitustauluilla ja hyllyissä. Oman käytön lisäksi siellä on järjestetty Partiolippukunnan vartioiden kokouksia kevätkaudella, Pitkätjärvi-toimikunnan ja kalastuskunnan kokoukset. Lisäksi tila on Mannerheimin lastensuojeluliiton paikallisosaston sekä Montessori-tilaisuuksien pitopaikkana. Tilaa ovat lisäksi käyttäneet mm. tuote-esittelyissä alueemme asukkaat.

11. KANNANOTOT JA YHTEYDET

11.1 Kannanottoja kaavoitusasioihin

Palomäen (Jupperi III) kaavoitusta on seurattu aktiivisesti ja oltu useita kertoja yhteydessä kaavoittajaan.

Uudelleen nähtävillä olleesta Vahverotien katusuunnitelmasta huomautettiin 22.3.1998 tekniselle lautakunnalle. Huomautus koski katualueen leveyttä. Lautakunta vahvisti suunnitelman katselmuksen jälkeen vähäisin muutoksin.

Yhdistys on jättänyt Korkeimman hallinto-oikeuden pyytämän vastineen Louhikko-nimisen puistoalueen kaavoituksesta. Ympäristöministeriö hylkäsi kaavamuutoksen, jolla haluttiin muuttaa puistoa rakennusmaaksi. Espoon kaupunki ja maanomistaja valittivat tästä hylkäyspäätöksestä KHO:een. Tammikuussa -99 saatiin KHO:n päätös, joka pysytti voimassa ympäristöministeriön päätöksen.

11.2 Sähkön kilpailuttaminen

Sähkömarkkinoiden vapauduttua kilpailulle yhdistys järjesti asukkaiden aloitteesta tarjouskilpailun sähköenergian toimittamiseksi Jupperin talouksille.

11.3 Ympäristö

Uudenmaan läiminoikeus hylkäsi tekemämme valituksen Ojankulma 6:een tulevasta rakennushankkeesta. Valituksella oli sinänsä myönteinen merkitys, sillä rakentaja tarkensi suunnitelmiaan Ojankulman ja Tammiäntien rakennushankkeissa. Uusissa suunnitelmissa rakennusmassoja oli pienennetty, ja Tammiäntien talot toteutetaan asunto-osakeyhtiömuotoisina.

Yhteistyössä Laaksoalahden Huvilayhdistyksen kanssa raivattiin "Kaipionnestsään" Merja Puromiehen suunnitelman pohjalta luontopolku.

11.4 Avustukset Espoon kaupungilta

Avustuksia myönsivät

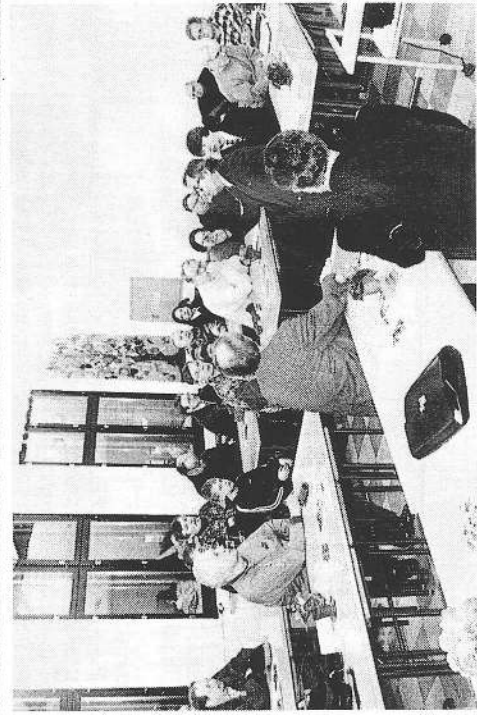
Apulaiskaupunginjohtaja
projektiivavustus 6000 mk

Nuorisotoimen kerhoavustus 2000 mk

Tekninen lautakunta
(maksetaan laskutuksen mukaan)
puhtaanapitotalkoot 2500 mk
kunnostustalkoot 4000 mk

Avustukset yhteensä 14 500 mk

Johtokunta 6.4.1999

Yhdistyksen tiedotustilaisuus sähköntoimitusten kilpailuttamisesta Jupperin koululla 17.2.99.

PITKÄJÄRVITOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Pitkäljärvitoimikunta kokoontui helmikuun puolivälissä tämän vuoden ensimmäiseen kokoukseensa. Kokous oli pitkälti informatiivinen ja toimikunnan työvaliokunta sai "synninpäästön" tekemisilleen.

Tällä hetkellä Pitkäljärven tulevaisuus näyttää taas valoisalta, ennen kaikkea siksi, että kunnostussuunnitelman toteuttamiseen on myönnetty tälle vuodelle 300.000 markan määräraha ja ilmastaminen - kaikkein tärkein toimenpide järven pelastustyössä - on jälleen joksikin aikaa turvattu.

Pitkäljärvitoimikunnan Espoon ja Vantaan ympäristökeskuksille osoittamiin samansisältöisiin tiedusteluihin golfkenttien mahdollisista järveä rehevöittävästä lannoitepäästöistä on saatu *Vantaan ympäristökeskukselta* vastaus. *Espoon ympäristökeskus* vastasi hankkimalla *Länsiväylä*-lehteen *Suomen Golfliiton* asiaa koskevan pitkän ja seikkaperäisen kannanoton. Molemmista vastauksista ilmeni, että golfkentät ovat koko maassa turvallisesti hoidossa ja tarkkailussa, joten niiden taholta ei tunnu olevan aihetta huoleen.

Erityisesti jäi mieleen, että Suomessa pyritään golfkentillä niiden hoidon helpottamiseksi mahdollisimman hitaaseen ruohonkasvuun ja lisäksi alueet sinänsä toimivat suodattimen tavoin, kuten maanviljelyksen suojakaistat.

Pitkäljärvitoimikunnanilta pyydettiin lausuntoa erään tontin kohdalta maalämpöputkiston asentamisesta järveen. Annoimme asian toteuttamista puoltavan lausunnon sillä edellytyksellä, ettei putkistosta saa olla haittaa kalastukselle eikä nuottaukselle. Tontinomistaja joutui kuitenkin luopumaan hankkeesta, kun kalastuskunta asettui asiassa kielteiselle kannalle vedoten sekä tasa-arvoisuusperiaatteeseen että putkistosta mahdollisesti järven kunnostukselle ja kalastukselle koituviin haittoihin.

Ympäristölautakunta on kilpailuttanut yrityksiä Pitkäljärven kunnostussuunnitelmaan kuuluvien töiden tekemisestä. Kilpailuttamisen tuloksena päätettiin tilata ilmastus *Espoon Vedeltä* (ent. Vesi- ja viemärilaitos) tarjouksen 31.12.1998 mukaisesti ja täydentävä ilmastus *Vesi Eko Oy*:ltä tarjouksen 28.12.1998 mukaisesti. Muiden kunnostussuunnitelman osioiden tilaamisesta päätetään, kun *Uudenmaan ympäristökeskuksen* kanta avustushakemukseen on tiedossa.

Pro Espoonjoki r.y.:n perustava kokous oli lähinnä organisaation luomiseen painottuva. Rekisteröintianomus on jätetty ja sen käsitteleminen vie 3-4 kuukautta. Kattavan jäsenistön saaminen tähän uuteen yhdistykseen olisi erittäin tärkeää, joten mahdollisimman monen Pitkäljärvitoimikunnan jäsenyhdistyksen tulisi liittyä siihen.

Pitkäljärvitoimikunnan voidaan katsoa olevan edelleen tarpeellinen elin ja sen toiminta tulee jatkumaan jokseenkin entisellään, kuitenkin niin, ettei päällekkäisyyksiä synny. Se tulee olemaan lähinnä eräänlainen paikallinen työvaliokunta, joka tulee erityisesti paneutumaan järven kunnostussuunnitelman toteutumisen seurantaan, ja sen virallinen yhteyskanava tulee olemaan *Pro Espoonjoki r.y.* Toimikunnan asema yhdistyksessä tulee selkeyttää, kunhan uusi yhdistys pääsee ensin kunnolla alkuun toiminnassaan.

Pitkäljärven alueen suunnitelmien, toimenpiteiden ja ideoiden kartoitus on valmisteilla ja eri yhdistyksissä on tarkoituksena suorittaa asiaa koskeva kyselytutkimus.

Pitkäljärven pohjassa on runsaasti romuja, jotka tulisi ehdottomasti saada sieltä pois. Nykyisellään ne estävät hoitokalaustuksen suorittamista siinä laajuudessa kuin alunperin on ollut tarkoituksena. Järven on tietävästi ainakin yksi traktori, yksi kuorma-auto, useita henkilöautoja, viemäriputkea, rautatankoja ym.

Jos kohteet saadaan riittävän hyvin paikanneetuiksi, pyritään järjestämään niiden poistaminen. Kalastuskunta tulee olemaan tässä asiassa liikkeellepanevana voimana ja työn suorittaminen luonnistunee parhaiten talkoilla. Toteuttaminen tulee nähtävästi vaatimaan myös ulkopuolista apua lähinnä isojen esineiden siirtelyssä eikä rahoituskysymystäkään tietävästi ole vielä ratkaistu.

Järven rannoilla on runsaasti romuveneitä, joista myöskin pitäisi päästä eroon. Käytössä olevissa veneissä olisi hyvä olla metallinen tai muovinen nimilappu, josta selviäisivät omistajan nimi, osoite ja puhelinnumero. Olisikohan yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi ja kustannusten pienentämiseksi nimilappujen tilaaminen tehtävä yhteishankintana, ja kukahan ottaisi asian hoitaakseen?

JUHANI TARVAS

Pitkäljärvitoimikunnan sihteeri

KEVÄTSIIVOUKSESTA

ONGELMAJÄTTEET JA METALLIROMU

YTV:n ongelmajätteitä ja metalliromua keräävät autot pysähtyvät alueellamme keskiviikkona 21.4. klo 17.00-17.40 Tammitorilla, Tammipääntie 55. Jos myöhästyy ehtii seuraavaan: Laaksolahdentie/Veininkatu klo 17.45 - 18.25.

ONGELMAJÄTTEITÄ KERÄÄVÄÄN AUTOON

voi tuoda kaikkia kodin ongelmajätteitä, joita ovat mm. maalit, liimat, lakat, kyllästysaineet, liuottimet (esim. tärpätti, tinneri, tolueeni), lyijyakut, jäteöljyt, nappiparistot, ladattavat nikkeli-kadmium -paristot, lääkkeet, loisteputket, elohopeakuumemittarit, torjunta- ja kasvinsuojeluaineet, hapot ja emäkset. **ONGELMAJÄTTEET** tuodaan autolle lajiteltuina siten, että lääkkeet ovat yhdessä pussissa, kuumemittarit toisessa, torjunta-aineet kolmannessa pussissa jne.

METALLIROMUA KERÄÄVÄÄN AUTOON

voi tuoda kotitalouksien metalliromua kuten televisioita, jääkaappeja, pakastimia, liesiä, elektroniikkaa, tyhjiä metalliastioita, polkupyörän runkoja ym. metalliromua. **HUOM!** Pakastimista, jääkaapeista, televisioista ym. isosta elektroniikasta peritään maksu.

PALAMATON TALOUSROMU

Yhdistyksemme järjestää vain sellaisen palamattoman talousromun poiskuljetuksen, jota YTV:n keräysauto ei vastaanota. Kuljetus tapahtuu siirtolavalla, joka sijoitetaan Tammenterhon pihaan, Tammipääntie 33.

ROMUT vastaanotetaan lavalle keskiviikkona 5.5. klo 15.00-20.00. Lavat tyhjennetään siivoustalkoiden jälkeen klo 20.00.

HUOM! EI TÄLLE LAVALLE:

Ongelmajätteitä! **EIKÄ MAKSULLISIA LAITTEITA!**

Ei myöskään rakennusjätteitä, risuja, kantoja, kiviä, tuhkaa! Paperit, pahvit, lasit ja paristot omiin keräyspisteisiin! Rautaromu kierrätysautoon!

SIIVOUSTALKOOT

Tienvarsien, metsiköiden ja puistojen siivoustalkoot järjestetään keskiviikkona 5.5. Kokoonnutaan klo 18.00 Tammenterhon pihassa työnjakoa varten. Myös omalta kadulta voi aloittaa siivoamisen.

TALKOIDEN JÄLKEEN TALKOOKAHVIT JA MEHUT TAMMENTERHOSSA!

TAVARANVAIHTOPÄIVÄT

Jos nurkissasi pyörii roinaa, joka jollekin toiselle voi olla vielä käyttökelpoista, tuo se **TAVARANVAIHTOON** Tammenterhon pihalle romulavan viereen 5.5.

RANTATALKOOT pidetään 18.5. klo 18 alkaen Uimarannalla .

TALKOOVIRVOKKEITA KIITOKSEKSI!

Jupperin omakotiyhdistys r.y.

KYSELY JUPPERILAISILLE 1999

Kyselyn tarkoituksena on kartoittaa jupperilaisten mielipiteitä Jupperin ja lähialueiden palveluista, viihtyisyydestä ja yhdistyksen toiminnasta.

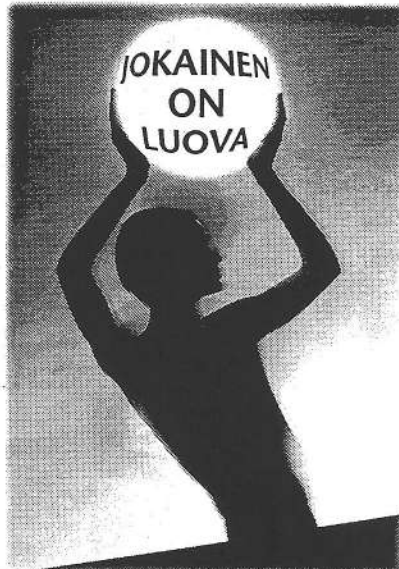
Kyselykaavake jaetaan tämän lehden, JOY 2/99, jupperilaisille. Tarkoituksena on, että kaavake palautetaan 17.5.99 mennessä kenelle tahansa Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunnan jäsenelle.

Kyselyn tulokset julkaistaan seuraavassa jäsenlehdessämme JOY 3/99.

Jotta mielipiteiden kartoitus onnistuisi ja siten myös niiden perusteella yhdistyksen toiminnalleen asetettavat tavoitteet, toivottavaa olisi, että mahdollisimman moni jupperilainen palauttaisi kaavakkeen.

Etukäteen kiittäen,

JUPPERIN OMAKOHTIYHDISTYS RY
Johtokunta

Luovuus ei ole luoviksi itseään kutsuvien etuoikeus.
Jokainen pystyy ylittämään rajansa, yhdistelemään uutta ja vanhaa,
uimaan vastavirtaan.

Luovuus ei ole välineistä kiinni, se on asenne.
Hyvissä käsissä ja kannustavassa ilmapiirissä
luovuus on avain menestykseen.

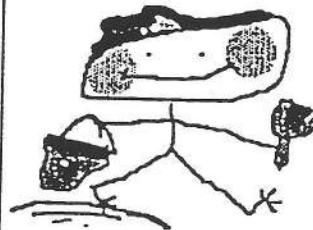
Canon

MAHDOLLISUUKSIA VIESTIÄ PAREMMIN.

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia
jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 854 7855

JUPPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKI-OPPI-KEHITY
PIRJO ERKE P. 854 7855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

[E]N - AUTO & KONEHUOLTO OY
Puh. 852 4386

- Katsastuspalvelu
- Jarru- ja pakokaasutestaus
- Pienkonehuollot
- Tarvikemyynti
- Huollot ja korjaukset
- Tuulilasin vaihdot
- Peltityöt

Jupperi Palokunnanpuisto 5 02730 Espoo
Avoinna ark. 7-18.00

JUPPILAN TILAN PEHTORIN POIKA

- *Se on Juppilan tila ollut aina, ei se Jupperin tila ole ollut koskaan, väittää Reijo Helander, ja vahvistaa asian muistollaan, miten isällä oli leima, jossa luki JUPPILAN TILA, ja sisällä päärakennuksen seinällä oli myös joskus 30-luvulla otettu ilmakeku, jossa oli sama nimi.*

Niinpä tässä haastattelussa muistellaan Jupperin tilaa Juppilan tilana sekä jupperilaista elämänmenoa 45 vuotta Jupperissa asuneen Reijo Helanderin kertomana.

Reijo Helander syntyi vuonna 1937 Lohjalla, josta perhe muutti Nuuksioon Reijon ollessa nelivuotias. Hänen isänsä, **Viljo Helander**, siirtyi tuolloin pehtoriksi pääkonsuli Juurannon tilalle Nuuksioon. Vuonna 1944 Reijon isästä tuli Juppilan tilan pehtori ja Jupperista kotipaikka.

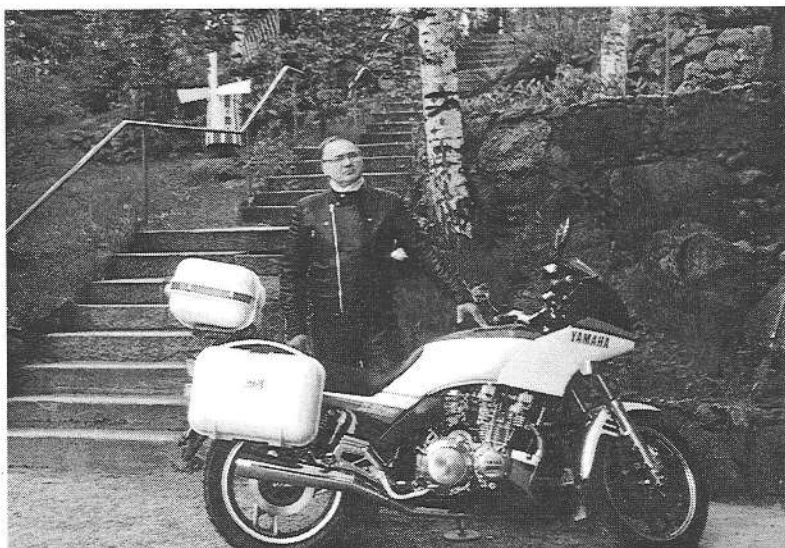
Jupperin koulu Juppilan päärakennukseen

Jupperiin muutettaessa Reijo oli 7-vuotias ja aloitti koulunsa "Hämeenkylässä yliopistossa", eli Hämeenkylässä kansakoulussa, koska Jupperissa ei ollut silloin vielä koulua.

- Hämeenkylässä koulua kävin kai yhden lukuvuoden ja siirryin sitten seuraavana syksynä kauppaneuvos Salon omistamaan Juppilan päärakennukseen, jonka kunta otti haltuunsa ja teki siitä Jupperin koulun. Mulla oli lyhyt koulumatka, kun asuttiin siinä pehtorin talossa, Reijo kehaisee.

Hän kertoo koulun kuuluneen kaksi isoa salia, joiden parkettilattiat peitettiin kovalevyin ja tapettien suojaksi laitettiin seinille metrin korkuiset aaltopahvit. Myös kaunis, valkea takka peitettiin pahvilla. Koulualue aidattiin ja ulkovessana oli jalasmökki, joka vietiin päärakennuksen taakse, ja keväällä koulun päättyessä se hinattiin Juppilan navetan taa. Vuosi 1951 oli Reijon muistin mukaan Jupperin koulun viimeinen vuosi Juppilassa.

Reijo kertoo kauppaneuvos Salon tulleen säännöllisesti

kesäkuun toinen tai kolmas päivä. Espoon kunta hoiti siihen mennessä kaiken pois, tehtiin vähän remonttia ja siivoukset. Salo lähti taas elokuun viimeisinä päivinä pois ja syyskuun ensimmäisenä alkoi koulu.

Talvisin kauppaneuvos kävi Juppilassa vain pari kolme kertaa hoitamassa raha-asioita Reijon isän kanssa. Sen sijaan hänen autonkuljettajansa, Toivonen kävi monta kertaa noutamassa perunoita, porkkanaa ja lanttua. Talvet kauppaneuvos vietti usein etelässä.

Kuitenkin aina remonttia tehtäessä kauppaneuvos tuli Juppilaan.

- On jäänyt mieleen se, kun päärakennusta maalattiin, ja seinään vetäisty jotain viis, kuus eri väriä malliksi, niin kauppaneuvos värin valittuaan kysäisi isältä, että oliko se Helanderin

mieleen. Isä vastasi, ettei ollut, hän olisi ottanut sen vähän tummemman.

Jupperin koulussa oli opettajina **Aatu** ja **Aune Perälä** sekä sijaisopettajia. Heidän asuttavakseen oli Juppilan päärakennuksessa varattu muutama huone lukukausien ajaksi. Päärakennuksen keittiö toimi koulukeittionä.

- Vanhassakylässä ei ollut silloin koulua, joten sieltä tuli porukka Juppilan koulun kesäiseen aikaan veneellä ja talvella jäätä myöten. Juppilan tilan rantaan menevän tien viereen isä aurasi talviaikana koululaisia varten tien, jotta pääsivät tulemaan ilman, että hortensiat sun muut tarveltyisi. Rospuuton aikaan ei Vanhankylän porukka päässyt koulun, koska vettä oli niin paljon. Sehän meitä jupperilaislapsia harmitti, kun saivat

olla muutaman päivän koulusta pois, Reijo muistelee.

Juppilan tilaa ei navettasilalla rumenneta

Reijo ryhtyy muistelemaan Juppilan tilan navettaa, joka on jo purettu pois.

- Se oli niin tyhmä homma, kun kauppaneuvos ei halunnut tavarankuljetusta varten navetan vinttiin johtavaa siltaa, koska se hänen mielestään olisi ollut niin rumannäköinen. Ilman siltaa oli vietävä heinätkin päätyovesta sisään ja nostettava ylös vintille johtavasta aukosta. Olin monet kerrat isää auttamassa, ja isällä kun oli vain yksi hevonen, oli heinää nostettava 10-12 kuormaa.

Reijon isän aikana oli navetassa alkuaan 6-7 lehmää ja pari kolme sikaa, mutta sitten -52 vuonna laitettiin sikala. Viljeltyä alaa Juppilan tilalla oli kaikkiaan 7-8 hehtaaria. Juppilassa oli vain yksi hevonen Reijon isän tullessa vuonna -44 tilanhoitajaksi, mutta hänen mielestään kynnettävää oli sen verran, että toinenkin tarvittiin.

- Niinpä isä osti Käpylästä hevosen - Humun. Isän lähtiessä hevosta ostamaan, me sanottiin sille, että osta hevonen, mikä on Humu. Isä siihen tuumasi, että humu kuuluu, muttei ruikutus. Isä osti hevosen, ja toi sen sieltä Käpylästä kävellen vanhaa Hämeenyläntietä Juppilaan. Osti vielä Konalasta kinkunin, ja kantoi sen sekä talutti sellaisen 5-vuotiaan hurjan hevosen tänne. Se oli melkoinen suoritus, kyllä siinä piti olla hirmuisesti voimaa. Kyllä se pojan mieleen painui, kun isä osti ja toi hevosen ja palvikinkun. Se oli herkua, se, Reijo kehuu.

Hän kertoo, että isän pyrkiessä Juppilaan tilanhoitajaksi, oli hakijoita 47. Kauppaneuvos valitsi kuusi pyöreälle verannalle, jossa hakijoita haastateltiin.

- Isä kertoi meille jälkeensä, miten kauppaneuvoksetar oli tullut ja sanonut, että kuka teistä on Espoosta. Isä oli nous-

sut ylös ja sanonut, että minä ainakin. Siitä isä päätteli, että ehkä hänestä oli puhuttu. Edellinen isäntä, Islannin pääkonsuli Juuranto oli näet sanonut, että olisi kirjoittanut paremmat paperit, mutta ei osannut.

- Aluksi Juppilaan tultuamme äiti hoiti myös karjaa. Myöhemmin tuli karjakko ja muuta apuväkeä. Ei se pehtorin talo, missä asuttiin mikään iso ollut. Yksi huone ja keittiö, ja meitäkin oli sentään 3 poikaa. Sisko oli sen verran vanhempi, ettei enää tullut Jupperiin, Reijo kertoo.

Reijon isä oli Juppilan tilan pehtorina 24 vuotta, lopetti vuonna 1968, ja palasi takaisin Lohjalle.

- Isä oli pitkään siinä, ja kerran sanoikin, että sen takia menee hyvin Villen kanssa, kun Ville pelkää häntä ja hän Ville, Reijo nauraa.

- Kauppaneuvos olisi toivonut isän vielä jatkavan muutaman vuoden. Näin hän oli sanonut isän käydessä ilmoittamassa lopettavansa syksyllä. Siihen aikaan oli tapana, että rengit ja muonamiehet muuttivat Pyhäinpäivänä, ja koska isä oli perinteistä kiinnipitävä, hän katsoi asialliseksi lopettaa myös loka-marraskuun vaihteessa.

Reijo kertoo isänsä olleen enemmän kuin tarkka töissään, joten kauppaneuvos olisi hänet mielellään vielä pitänyt.

- Isän jälkeen tuli pehtoriksi Koukkunen, Poltin-Kolmion Seppo Koukkusen isä. On käynyt sunkin öljypoltinta laittamassa, ja monen, monen muun jupperilaisen, Reijo toteaa.

Vihdanteko oli kovaa puuhaa

Juppilassa oli rantasauna, joka lämmitettiin lauantaisin ja keskiviikkoisin. Reijon äiti sen melkein aina lämmitti, tai Anni, joka oli Juppilassa apulaisena monet vuodet.

- Rantaan johtava, puitten ja syyshortensoiden reunustama tie haravoitiin aina silleen koristeellisesti ristiin, kuten ennen

oli tapana. Muistan, miten isä kerran sanoi mulle, että mene Reijo vielä lisäämään puita saunaan, mutta et kävele käytävää pitkin, ettei tule jälkiä. Siinä ei saa olla yhtään jälkiä, kun kauppaneuvos menee saunaan.

Reijo kuvailee, miten rantasaunassa saunoivat keskiviikkoisin kauppaneuvos, hänen poikansa Paavo ja Suvisaari, kauppaneuvoksetarenensimmäisestä avioliitosta olevan tyttären mies. Lauantaisin oli perhesauna. Vihtojen teko kuului hänen äitinsä hommiin; keskiviikkoisin kolme vihtaa ja viisi lauantaisin.

- Ajatteles, kun 24 vuotta teet niitä vihtoja, niin äiti sanoi isälle, että mistä mä teen niitä enää. Hän oli käynyt läpi kaikki ojanpellot ja muut mahdolliset paikat. Välillä isä sitten teettikin niitä muualla. Vihdanteko oli melkoisen tarkkaa työtä, sillä ne piti olla tukevia ja sieviä katsella. Oli sekin äidille aikamoinen stressi siinä muun työn ohella, Reijo tuumaa.

Hän kertoo, miten saunaranassa oli pitkä laiturin, mutta vettä laiturin päässä oli vain 70-80 senttiä. Reijon isä ajoi talvela hiekkaa jään päälle, ja käski poikiaan potkimaan kumpareet tasaisiksi, ettei pohjassa kesällä olisi kuoppia.

- Rannan käytäville levitettiin valkoista sepeliä, mutta ei mennyt kuin pari vuotta, niin kaikki piti kelata pois. Kauppaneuvos sanoi, että naisten korot menevät pilalle.

Päärakennuksen perhettä kunnioitettiin

- Kyllä me lapsina varottiin Juppilan päärakennuksen tienoita. Tilan päätien edessä oli portti, joka aina tervattiin. Siinä oli sarana, johon polkupyörä teki jälkiä. Kauppaneuvos sanoi mulle, että älä aja siihen, koska se on tervattu ja tulee jälkiä. Niin me sitten ruvettiin ajamaan polkupyörällä sieltä Linnaistentien puolelta, navetan ja kellarin kautta. Ei käytettykään enää porttia, ettei tule

jälkiä. Se oli niin tarkkaa. Nyt ne sanois takas, mutta meidän kuri oli luja, Reijo vakuuttaa.

- Omaakin pihapiiriä oli, mutta kyllä se oli hyvin rajattu. Isä oli tarkka, hän ei halunnut, että tulee mitään sanomista.

Reijo kuvaa, miten suurta kunnioitusta tunnettiin myös kauppaneuvoksen perhettä kohtaan. Ei kauppaneuvoksen tyttärestä ja pojasta puhuttu nimillä, Tellervo ja Paavo, vaan maisteri ja ekonomi. Oli maisteri Äimä ja ekonomi Salo.

Kauppaneuvos piti myös isoja juhlia, rapujuhlat oli joka vuosi. Isompia pitoja varten otettiin vakituisen palvelusväen lisäksi muita apulaisia.

- Rapujuhliin tuli vieraita ulkomailtakin. Äitini, joka puhui äidinkielenään ruotsia - oli omaa sukua Ceder - pyydettiin aina tarjoilemaan. Ensimmäinen musta auto kun tuli portista sisälle, niin isä sanoi, että nyt se valssi alkoi. Autoja oli paljon, ja ne odottelivat melkein aina juhlien päättymistä, kaikilla vierailuilla kun yleensä oli autonkuljettajat.

Työtä päivisin ja koulua iltaisin

Reijo kertoo käyneensä Juppilan koulun jälkeen jatkokoulun iltaisin, muutama tunti illassa. Heitä oli 4-5 poikaa ja saman verran tyttöjä. Koulua käytiin Viherlaaksossa, ja opettajana oli Aatu Perälä. Reijo oli jo töissä "Lyijytyö" -nimisessä verstaassa, jossa valmistettiin tuubeja. Tinaa valettiin hammastahnatuubeihin, mutta liima- ja vase-liinituubit olivat lyijyä. Ihan tavallisessa saunapadassa sulatettiin ja keitettiin.

- Työnantajani Lehto luuli, että lähden kouluun syksyllä, mutta kun kerroin käyväni vain jatkokoulun iltaisin, niin hän tuumasi, että mitäs olet ajatellut, Reijo. Vastasin, etten mitään ihmeempää. Hän siihen, että kun sä oot sorvari, niin jos järjestäisin sinut Ammattienedistämislaitokselle sorvarin

kurssille. Sinne meninkin ja 200 tuntia kävin. Se oli tosi pitkä aika, kun iltaisin käytiin. Syksyllä aloitin, ja keväällä toiset meni minne meni, mutta mun piti lähteä sinne sorvarinoppiin, Reijo muistelee.

Hän kuitenkin kehuu Ammattienedistämislaitosta hyväksi taloksi, jossa miltei kädestä pitäen näytettiin kuinka kaikki tehdään.

- Aloitin sorvarintyön pikku hiljaa. Kuusi vuotta minulta meni - se oli pitkä aika. Lehdolta lähdeytyni menin Hellmanin konepajalle, jossa olin 17 vuotta sorvarina. Ja nyt tulee ensi tammikuussa 30 vuotta tässä omassani.

Sotaväkeen rannikkotykistöön

Reijo meni sotaväkeen tammikuussa 1957 Kotkaan, rannikkotykistöön ja sieltä venemieskoulutukseen. Ajoi huoltoa ja kertoi olleensa tavallaan kuin kipparina siinä veneessä.

- Ajoin huollon Kotka-Rankki-Kirkonmaa, ja iltapäivällä saman lenkin toisinpäin. Me haettiin Turusta Kotkaan sellainen K-vene, eli kelirikkovene. Turun Laivateollisuus teki silloin viisi K-venettä, ja meidän oli ykkönen.

- Hakumatkasta jäi kiva muisto. Oltiin siellä toista viikkoa, koska vene ei ollutkaan valmis. Kun vene saatiin, ajettiin ensimmäisenä päivänä Turusta Porkkalaan ja seuraavana päivänä Porkkalasta Helsinkiin. Kun tultiin Hesaan, niin kysyin ylikersantilta, voisinko käydä kotona. Hän sanoi, että ilman muuta, mutta on kerittävä aamuksi takaisin. Aamulla lähdettiin Kotkaan, Reijo muistelee.

Toisin oli ennen Jupperissa

Reijo toteaa, että ennen Jupperissa tuns kaikki toisensa. Kuljettiin busseilla, käytiin täällä kaupoissa ja Palokunta järjesti juhannusjuhlia, joissa tavattiin.

- Siitä sinun tontiltasi laskettiin mäkeä. Olettiin vauhtia Starkin tontilta ja Kulmatien

mässä oli hyppyri. Ja aina vain jatkui se mäki, oltiin jo toisten tonteilla, mutta kun ei ketään siinä asunut, ei se haitannut. Silloin siinä mässä ei ollut ketään asumassa, ei Starkkia eikä teitä. Eikä ollut tien toisella puolellakaan. Siitä taisi kaikki Jupperin pojat laskea mäkeä, se oli vähän sellainen poikien homma, tyttöjä ei niin ollutkaan. Kulmatien mäki (nyk. Lanunmäki) oli paras mäki paikkakunnalla, Reijo kiittää.

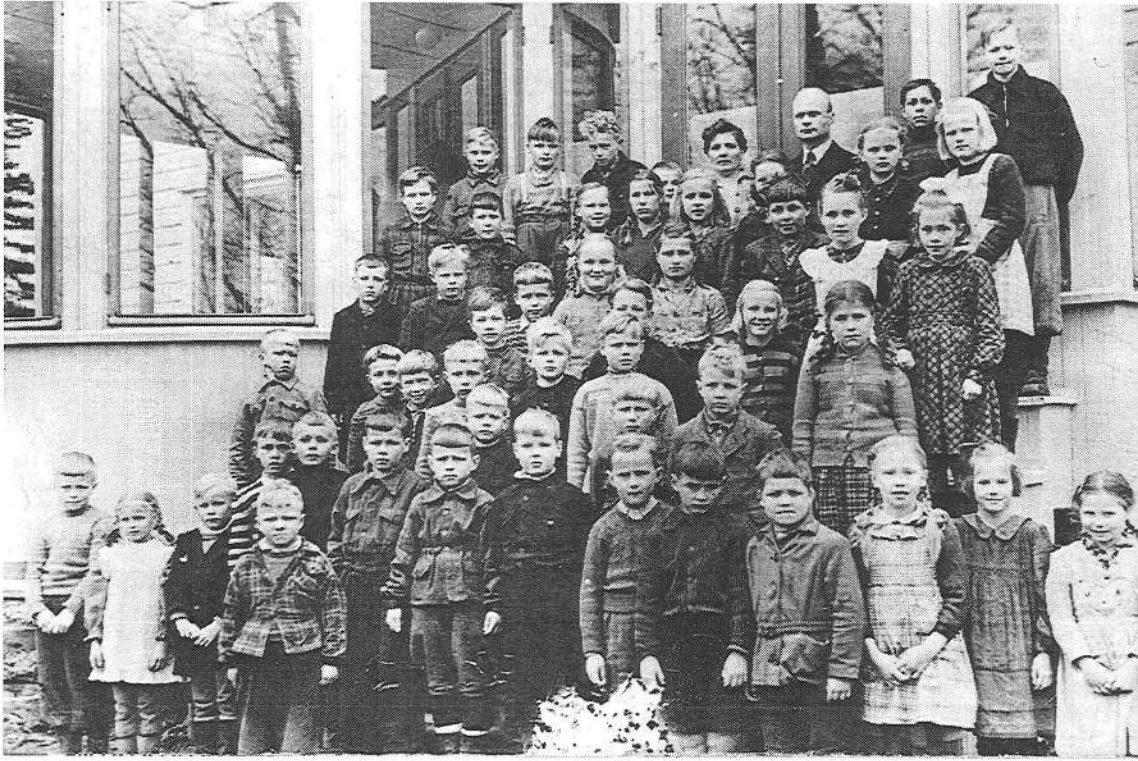
Hän kertoo, miten kesällä oli rannanpuoleisesta Jupperista ja silloisesta Willstedtin kaupasta vähän tänne ylöspäin, sellainen kiilatontti, josta laitettiin urheilukenttä.

- Me tuotiin mun vanhimman veljen kanssa siihen Juppilasta sahajauhoja. Meillä oli Juppilassa jääsuova - kyllä kai sä tiedät jääsuovan? Et vai? No se oli sellainen, että kun talvella otettiin Pitkäjärvestä jäitä, ne laitettiin metrin syvyiseen kaivantoon, jossa oli sahanpurua, siihen laitettiin jäät, jotka kesäksi peitettiin sahanpuruilla. Siitä me haettiin puruja sinne kentälle. Eihän meillä kaksinen ollut se hyppypaikka, mutta muuta kunnan urheilukenttää ei ollut. Saatiin kuitenkin siinä seiväshyppyä ja korkeutta hypätä. Hämäläisen Pekkakin oli mukana ja muistan myös Peltosen Askon. Se kiilalentä oli loppujen lopuksi tärkeä asia. Meillä oli urheilukilpailujakin.

Pitkäjärven VPK ja JU-58

Reijo sanoo olleensa mukana myös Pitkäjärven VPK:ssa, päällikkönäkin yhden vuoden.

- Mutta en mä saanut mitään aikaiseksi. Lankomies Heikkihän siinä oli monet vuodet. Joskus vuosina 1958-59, kun Oreniuksen papan piirtämää Koivumäen lavaa rakennettiin, olin talkoissa mukana. Vanha lava oli jo purettu pois, mutta muistan senkin hyvin. Siellä oli aikoinaan näyttökappaleitakin, ja hyviä näyttelijöitä mukana. Tuomisen Sulo, Kaarinan isä,

Löytyykö joukosta tuttuja kasvoja?

oli näyttelijänä loistava, ja Vaahterakosken Reijon isä, Mauri soitti haitaria ja viulua. Oli Hiiren Heikin isä ja äiti, ja Jokelan Tiltu. Ne oli hirveen hyviä näyttelemään, samoin Riitojan Esa. Se oli vilkasta toimintaa. Kakaroina mentiin polkupyörillä sinne kuuntelemaan ja katselemaan ja oli hirmusemm kivaa, Reijo kehuu.

Urheiluseura perustettiin vuonna 1958 (Jupperin Urheilijat, JU-58) vanhan palokunnan tiloissa.

- Meitä oli kolme: Kääpän Pellervo, eli Pellis, Laaksosen Jaakko ja minä, jotka oltiin täysikäisiä, jotta voitiin allekirjoittaa perustamispaperit, muut kaikki oli liian nuoria. Mekin Jaakon kanssa oltiin just ja just täyttäneitä, täysikä oli silloin 21-vuotta - Pellervohan oli jo vanhempi. Pellis olikin sellainen kulttuuri-ihminen täällä Jupperissa. Monessa mukana, Reijo muistelee.

Avioon ja muutto Juppilan tilalta

Reijo tapasi tulevan vaimonsa, Riitan jo Juppilassa koulua käydessä.

- Kyllä meillä oli pitkä tuttavuus Riitan kanssa. Mutta seurustelu taisi vakavammin alkaa sotaväestä päästyäni vuonna -58. Naimisiin mentiin -60, ja tytär Tuula syntyi -61.

Avioituttuaan Reijo muutti pois Juppilasta.

- Tulihan siinä vietettyä 16-17 vuotta. Kyllä se oli ihan kiva ja nätti paikka. Käytiinhän me siellä senkin jälkeen aina siihen saakka, kun isä lähti sieltä pois. Tässä talossa olemme asuneet 40 vuotta, Reijo toteaa.

Reijon vaimon, Riitan isä oli kirjansitoja, joka oli alunperin Sidensnör, mutta perustettuaan oman kirjansitomom hän otti nimekseen Side.

- Otto osti aikanaan tämän tontin tässä naapurissa asuneen kaverin vinkistä. Tämä oli sanonut, että siellä Jupperissa sulle olisi oikein sellainen *Karjalanmäki*. Otto ei ollut vielä nähnyt-kään tonttia päättäessään sen ostaa. Muuttivat tänne joskus 1941 tai -42. Ylätalo on rakennettu silloin, viimeiselle kivelle, kuten Otto oli sanonut rakentavansa talonsa. Onhan tämä tällainen kuiva mukava mäki, mutta kaikki on tuotava rappuja

pitkin kantamalla. Sillä tavalla ei ole helppo mitään tehdä ja hoitaa, Reijo tuumaa.

Oma sorvaamo kotitalon alakertaan

Reijo perusti talonsa alakertaan sorvaamon, jossa hän kertoo muun muassa sorvanneensa Wärtsilään abloy-lukon ruuveja viiden ja puolen vuoden ajan 1.300.000 kappaletta.

- Mulla oli kaksi revolverisorvia, ja kun tilaukset olivat niinkin suuria kuin 100.000 - 150.000 kappaletta, niin viimeisen 150.000 kappaleen tilauksen tullessa sanoin, että enempää en tee, nyt se riittää. Kun kysyivät, että mikäs on, ettei enää, niin vastasin, että olen tehnyt sen mitä Espoossa tarvitaan. Ajattelen nyt, kun viisi ja puoli vuotta sitä samaa ruuvia tekee, ja mulla on ollut apuna jotain 16 kaveria, ja jouduttiin tekemään kahta vuoroa, niin kyllä mitta on täysi, Reijo vakuuttaa.

Hän kertoo laittaneensa myös hyvin paljon rakennusten torninosturin osia: akselia, holkkia, tappia jne. Niin ikään hän on sorvannut haponkestäviä

jatkuu s. 18

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäsenen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

KERÄYSAUTOT PYSÄHTYVÄT

Pvm	Klo	Paikka
Keskiviikko 21.4	17.00 - 17.40	Tammipääntie 55
Torstai 22.4	18.05 - 18.45	Laaksoalahden urheilu- puiston P-alue
Tiistai 11.5	17.00 - 17.20	Linnaisten P-alue

Autoihin voit toimittaa seuraavia kodissa syntyneitä jätteitä:

Ongelmajäteautoon

- loisteputket ja -lamput
- nappiparistot, ladattavat nikkeli-kadmiumparistot
- jäteöljyt, öljynsuodattimet
- lyijyakut
- elohopeaa sisältävät kuumemittarit, lääkkeet
- täpätti, tinneri yms.
- maalit, liimat, lakat yms.
- muut "myrkyt"

Kaikki kodin ongelmajätteet otetaan vastaan maksutta

Metallinkeräysautoon maksutta

- tyhjat metalliastiat
- kiukaat, liedet, pesukoneet
- polkupyörän rungot
- pienet sähkö- ja elektroniikkalaitteet

Maksullisena (hinta/kappale)

- 50 mk jääkaapit ja pakastimet, laitteistokokonaisuudet (esim. stereolaitteisto, atk-laitteisto)
- 20 mk videonauhuria suuremmat sähkö- ja elektroniikkalaitteet (esim. videonauhuri, televisio, mikroaaltouuni)

Sähkö- ja elektroniikkaromun vastaanottohinnat ja vastaanottoehdot kotitalouksille

Kiertävä metalliromuauto kevät 1999

Metalliromu maksutta

Liedet, pesukoneet, tyhjat metalliastiat, polkupyörän rungot ym.

Pienet sähkö- ja elektroniikkalaitteet maksutta

eli videonauhuria (noin 10 l) pienemmät sähkö- ja elektroniikkalaitteet kuten leivänpaahdit, kahvinkaittimet, pienet sähkötyökälyt, matkaradiot. Tuoda saa enintään 2 kappaletta / laitetyyppi / tuoja.

Suuret sähkö- ja elektroniikkalaitteet 20 mk / kappale

eli kooltaan noin 10 l - 200 l suuruiset sähkö- ja elektroniikkalaitteet kuten videonauhurit, televisiot, mikroaaltouunit.

Laitteistokokonaisuudet 50 mk / laitteisto

Laitteistokokonaisuuksia ovat esim. tietokoneen keskusyksikkö + monitori + näppäinistö tai stereolaitteisto.

Jääkaapit ja pakastimet 50 mk / kappale

Tuoda saa enintään 2 kylmälakkaa / tuoja.

YTV:n jäteasemilla Kivikossa, Seutulassa ja Ämmässuolla peritään kotitalouksien jääkaapeista ja pakastimista 40 mk / kpl (enintään 2 kpl / tuoja). Sähkö- ja elektroniikkalaitteita saa kotitalouksista tuoda kerrallaan 1 kappale / laitetyyppi. Koosta riippuen laitteet otetaan joko maksutta vastaan tai niistä peritään sekalaisen jätteen hinta eli Kivikossa ja Seutulassa 40 mk (henkilöauto), 130 mk (peräkärry), 260 mk (pakettiauto). Ämmässuolla veloitus on 40 mk, jos määrä ei ylitä 100 kiloa.

Tarkista hinnat ja vastaanottoehdot YTV:n asiakaspalvelusta puh. 1561 611

UUSI PAINOS TIETOPAKETISTA

Yhdistys on ottanut uuden painoksen Perinne- ja tiedotustoimikunnan toimittamasta "JUPPERITIETOUTTA - avuksi ja hyödyksi" -kirjasta. Tiedot on tarkistettu vuoden 1999 mukaisiksi.

Kirjanen on kätevä pieni tietopaketti omakotiyhdistyksen uusille jäsenille. Sen toivotaan auttavan orientoitumisessa sekä Jupperiin että lähiympäristöön.

SL

JUPPERITIETOUTTA - avuksi ja hyödyksi -

Toimittanut
JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY
Perinne- ja tiedotustoimikunta
1999

ONNITTELUKSI

Oheisen Vantaan Sanomien lehtileikkeen mukaan on **Martinlaakson voimala** saanut toimistaan ympäristösertifikaatin.

Yhdistyksemme on voimalan alusta asti arvostellut ympäristöhaitoista, jotka nyt ilmeisesti ovat mennyttä aikaa. Onnittelemme Vantaan päättäjiä!

OLAVI LAINE
Kotiseutuneuvos

Pitkäjärvitoimikunnan puheenjohtaja

Martinlaakson voimalaitokselle ympäristösertifikaatti

Vantaan Energia Oy:n Martinlaakson voimalaitokselle on myönnetty SFS-EN-ISO 14 001 -standardin mukainen ympäristöjärjestelmän sertifikaatti. Sertifikaatti myönnettiin voimalaitokselle ensimmäisenä yhtiön toimintoista ja myös ensimmäisenä voimalaitoksena pääkaupunkiseudulla. Järjestelmän ulkopuolisena auditoijana toimi SFS Sertifiointi Oy.

Vantaan Energia oli Suomessa ensimmäisiä energialaitoksia, jot-

ka osallistui 90-luvun puolivälissä Suomen Kuntaliiton käynnistämään ympäristöasioiden hallinnan koeprojektiin.

Vantaan Energia Oy:n toiminnassa Martinlaakson voimalaitos on keskeisessä asemassa. Siksi yhtiö päätti aloittaa standardin mukaisen ympäristöjärjestelmän toteutuksen sieltä. Yhtiön muiden toimintojen osalta standardin vaatima ulkoinen auditointi tehdään kevään kuluessa.

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttori-
papereiden sekä kirjekuorten toimituksissa.

PAPERITUKKULIIKE
J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

korkean lämpötilan antureita, ja pölymittareita. Erääseen tutkimusfirmaan kaatopaikkatutkimuksiin hän teki pitkiä putkia, joilla otetaan ja mitataan kaasuja. Monipuolisia töitä.

- Sitten on sellainen *Heligoil*-kierre, joka on irtokierre, jolla voi vaikka auton syytystulppaan laittaa rikkoontuneen kierteen tilalle uuden kierteen tarvitsematta ottaa kantta pois. Siinä on pieni elementti, vedetään uusi kierre, laitetaan elementti, ja taas se sama kiertetulppa, pultti tai mikä hyvänsä, aina se käy. Mulla on neljästä millistä 22:een milliin tällaisia Heligoil-sarjoja. Olen käynyt aika paljon autoliikkeissä laittamassa näitä irtokierteitä. Melko vähän tästä Heligoilista tiedetään, että tällainen korjausmahdollisuus on, Reijo toteaa.

Harrastuksissa löytyy

Vaikka Reijo väittää, että hänellä on huonosti harrastuksia, niitä löytyy useampia.

- Mulla oli jo 16-vuotiaana moottoripyörä, ja olin varmaan parikymmentä vuotta ilman, kun innostuin taas. Mä en tiedä,

mikä siinä moottoripyörässä on, kun se on jotenkin niin rakas. On kiva mennä, on vapaa, jostain sellaista se on. Vaikka mä oon pelannut futista ja jääkiekkoa ja harrastin urheilua nuorena oikein tosissanikin välillä, niin moottoripyörässä oli sitä jotakin, Reijo ihailee.

- Joskus kai vuonna -80 mä ostin moottoripyörän, joka oli mulla toistakymmentä vuotta. Viimeisin peli oli XJ-900 Yamaha. Me käytin sillä Riitan kanssa joka kesä juhannuksena Joutsassa, Matin mökillä. Meillä oli kunnan 'kuteet', nahkapuvut, sadeasut, kypärät ja puhelin, että voitiin puhua keskenämme.

- Olihan meillä silloin nuorina futiskenttäänkin, ei se nykyinen rantaniitty, vaan vähän tännempänä. Sanottiin sitä urheilupuistoksi. Tarvaksen Aino ja Tauno, Jussin setä, sitä piti. Me urheiltiin ja sit mentiin kioskille, siinä meidän nuorten harrastukset. Tarvokset oli hyvin myötämielisiä, syksyllä päästivät siihen verannallekin limulle ja vähän juttelemaan meidät Jupperin tytöt ja pojat, Reijo myhäilee.

Myös Jupperin ranta oli jupperilaisnuorille mieluinen paikka, kuten lienee nykyäänkin.

- Se oli hyvin tärkeä paikka. Uudessa tiedettiin jämptisti missä ne kivet siellä syvällä järvesä oli: toi koivu ja toi kuusi, ja nyt se on tässä näin. Muuten ei olis saanut enää pohjaa, mutta sen kiven kohdalla sai.

- Maailma on muuttunut. Kaikki ne talotkin siellä. Backman asui ihan siinä rannassa. Niillä oli yksi poika, Raimo, josta muistan, kun mulla oli -58 volkkari ja kerran Hämeenkylässä koulun ohi ajaessani oli Raimo koulusta palaamassa ja otin sen kyytiin. Sanoin, että istu tähän mun syliin ja ohjaa sä autoa. Poika oli sellainen pikkuinen, kävi eka luokkaa skolee. Taisi muistaa sen ikänsä, hymyilee Reijo.

Hän kertoo vielä yhdestä harrastuksesta, matkustamisesta.

- Ollaan Riitan kanssa jo parikymmentä vuotta kuuluttu viiden pariskunnan porukkaan, joka kerää rahaa matkustamiseen. Maksetaan joka kuukausi 300 markkaa per nuppi, eli 600 markkaa per perhe tilille, jota

yksi kavereista hoitaa. Kun sinne kertyy riittävästi, lähde-
tään reissuun. Ollaan oltu Maro-
kossa, Kreikassa, Portugalissa,
Thaimaassa, Kuubassa, Kiinassa,
Keniassa, Amerikassa ja
Meksikossakin, Reijo selvittää.

- Meillä on tosi kiva porukka,
jossa ei kukaan pääse elvis-
telemään, koska ollaan tunnettu
toisemme ihan lapsesta asti.
Pidetään palavereita, silloin
tällöin saunailtaa, ja suunnitel-
laan matkat etukäteen, sillä
lomat on tiedettävä ajoissa.
Vuorotellen järjestetään vappu
ja uusivuosi, mutta Orasjärven
Matti hoitaa aina juhannuksen.
Me aloitettiin Ryhmä nelikymp-
pisenä, mutta nyt on yli 20
vuotta tullut täyteen. Pari vuotta
säästetään, niin taas päästään.
Koska meitä on niin monta,
saadaan vähän ryhmälennusta
ja sen semmoista. Pakkosäästä-
minen menee siinä sivussa, ja
harrastus on yhdistänyt meidän
porukkaa, kanssakäyminen on
tärkeää. Moneltakaan ei tulisi

muuten lähdettyä, mutta kun on
kiva porukka ja kaikki ovat
toisiinsa tottuneet, niin hyvin
menee.

Nyky-Jupperia ja muistoja entisestä

Jutellaan vähän nykyisestä ja
entisestä Jupperista.

- Muutoksiahan täällä Juppe-
rissa on paljon tapahtunut. Tän-
ne on rakennettu kovasti lisää.
Maisemat muuttuvat. Meidän
tontilla ollaan oltu samalla lailla
pitkään, mutta ei tiedä, vaikka
tulisi tässäkin vähän muutoksia.
Tähän saa rakentaa vielä 320
neliötä lisää. En tiedä, onko
meillä voimia, niitä se vaatii
aika paljon. Tonttijako on tehty.
Joskushan se kuitenkin on tehtä-
vä, ja kavერი, joka meille tekee
tätä hommaa, neuvoi, että teh-
kää se nyt, ei jää enää seuraa-
valle sukupolvelle.

- Ollessani pikku poika tässä
Kaivoskujan ja Tammipäätien
kulmassa oli kaivosaukko, jossa
oli ylösnostettava luukku. Me

ajettiin fillareilla siitä pitkin
poikin yli. Avattiin sitä luukku-
akin ja tiputettiin kiviä, kuun-
neltiin, milloin ne oli pohjassa.
Sitten kunta tuli ja rakensi sii-
hen kunnan kannen.

Reijo muistaa, miten Juppe-
riin tulivat tievalotkin vasta
joskus 50-luvulla.

- Eivätkä nekään tulleet
Juppilan portille asti. Viimeinen
valo oli siinä Hämäläisen portil-
la. Muistan, miten isää harmitti,
kun olisi pitänyt vielä saada pari
tolpanväliä lisää, että olisi tullut
valaistuksi Juppilan portti.

Kysyn Reijolta, onko hän
nyt käynyt Juppilan kartanossa.

- Kävin syksyllä - ajoin siitä
vain ohi. Sisällä en ole yhtään
käynyt sen jälkeen, kun muutin
pois.

TEKSTI: Saini Lanu

KUVAT: Reijolta itseltään

Jupperi Beauty Care

Kosmetologin palvelut saatavilla Jupperissa
Kotikauneushoitola

Kaivosmiehentie 8

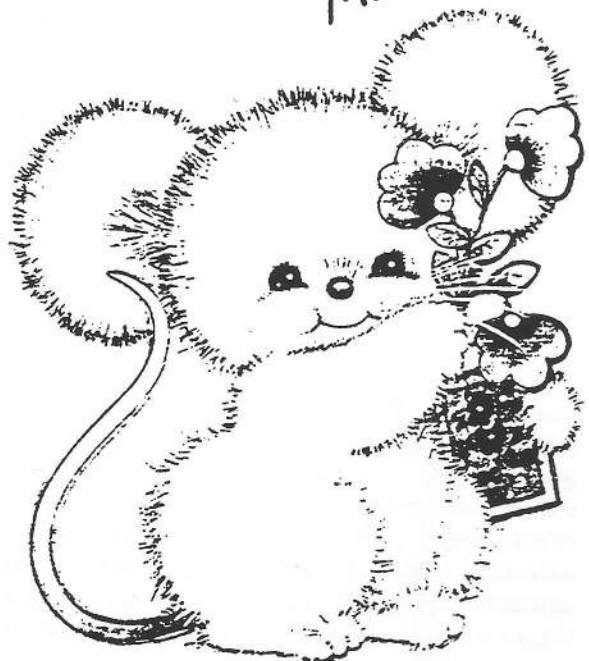
- Kasvohoidot	200-300mk
- Nuorisoihonpuhdistus (10-20v)	180mk
- Ripsien kesto värjäys	50mk
- Kulmien kesto värjäys	40mk
- Kulmien muotoilu	40mk
- Yhdessä	80mk
- Kasvohoidon yhteydessä	50mk
- Jalkahoito	180mk
- Aromaterapia hieronta	180mk
- Kasvohieronta ½t	100mk
- Kasvo-lymfahieronta	150mk
- Säärakarvojen poistot (vaha)	100mk

Joustavasti ajanvarauksella myös iltaisin
puh. 8522704

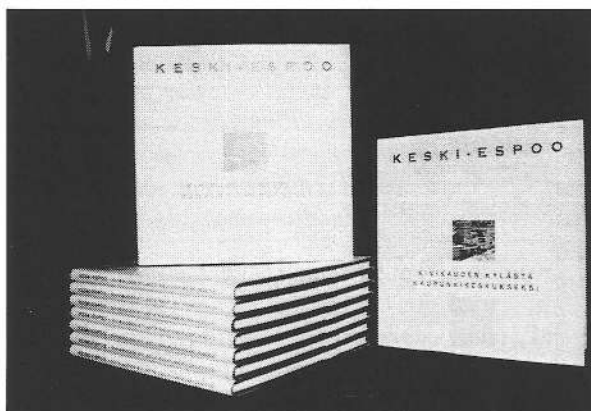
Seija Seppä
SKY-Cidesco-Kosmetologi
Sairaanhoitaja

LEPPOISAA ÄITIENPÄIVÄÄ
12.5.99

Sinulle
Minulta

UPEA TEOS KESKI-ESPOON HISTORIASTA

Keski-Espoo-seura ry julkaisi 10-vuotisjuhla-
kaisunaan upean historianteoksen, *Keski-Espoo -
kivikauden kylästä kaupunkikeskukseksi*. Kirja on
nuoren, vasta kymmenvuotiaan yhdistyksen suuri
aikaansaannos, jolla on merkitystä paitsi kotiseutu-
historiana nykyään alueella asuville espoolaisille,
myös koko Espoon väestöä kiinnostavana historian-
kirjana. Symbolisesti ajatellen Keski-Espoo on Es-
poon pitäjän syntymisestä lähtien ollut se kulttuurin
kehto, josta espoolaisuus aidoimmillaan on lähtöisin.

Kirjan historiallisesta kirjoittamisesta on vastannut
Espoon kaupunginmuseon intendentti **Pirkko Sillan-
pää**, jolla on ammatillista kykyä ja taitoa tehtäväs-
tään suoriutumiseen. Sen vuoksi laaja kaari aina
kivikaudesta nykypäivään asti on perehtyneesti käsi-
telty ja selkeästi esitetty. Kirja täyttää tarkoituksensa
antamalla lukijalle mahdollisuuden muodostaa käsitys
Keski-Espoosta historiallisena asuinalueena, johon
menneet aikakaudet ovat jättäneet jälkensä ja asuk-
kaat perimätietonsa, joiden tutkiminen ja erittelemi-
nen valaisee menneisyyttä, ja samalla luo perustaa
nykyisyydelle sekä alueen tulevalle kehitykselle.

Itselleni ja useimmille nykyisessä Espoossa asu-
ville perustuu käsitys Keski-Espoosta hyvin paljolti
kuvaan radan varressa sijaitsevasta, melko karusta
betonirakenteisista kerrostaloista ja asvaltint peittä-
mistä pihoista koostuvasta lähiötyyppisestä kaupun-
ginosasta. Komea kivikirkko, ja kirkkoa ympäröivä
vehreä tienoo hautausmaineen, jää ikään kuin piiloon
katseilta. Virastokeskus monine portaineen ja siltoi-
neen on niin massiivinen betonisessa kylmydessään,
että sen vaikutus hämärtää tietoisuuden siitä kulttuu-
rihistoriallisesta miljööstä, joka on ollut ja on edel-
leenkin olemassa Keski-Espoossa. Sen vuoksi kysei-
nen teos on niin tärkeä muistuttamaan siitä, mitä on
ollut ja mitä on oleva.

Teoksen toinen kirjoittaja, **Tommi Laakso**, on
paneutunut Keski-Espoon tämänpäiväiseen ja huomi-
seen olemukseen. Kirjoituksessaan hän valottaa san-
gen asiantuntevasti ja laajasti nykytilanteesta kehitty-
vää tulevaisuutta perinteisten arvojen pohjalta, ja
esittelee espoolaisittain tyyppillistä rakenteellista alu-
eellisuutta korostaen omalla alueella luotavien ja
tarjottavien peruspalvelujen tarpeellisuutta. Myös
tilastot ja Keski-Espoon tulevat rakennushankkeet on

monipuolisesti tuotu esiin.

Kirjan ulkoasu ja taitto - **Olli-Matti Lahtimies** -
on asiallisesti toteutettu. Kiinnitin huomioni ajallises-
ti etenevän kerronnan saaneen myös valokuvat mu-
kaan tahtiin. Kirjan kuvitusta hallitsee mustavalkoiset
valokuvat aina 1960-luvulle saakka, kunnes värivalo-
kuvat hehkuttavat värejään mitä lähemmäksi tätä
vuosikymmentä tullaan. Mielenkiintoinen piirre.

Kirjan lopussa kerrotaan Keski-Espoo-seuran
toiminnasta, jäsenistöstä, taloudesta ja saavutuksista.
Ainakin puheenaoleva teos on mielestäni erinomainen
saavutus, josta seuraa voi vilpittömästi onnitella.

Jotta ei liiaksi tulisi keuhuttua, haluaisin vaatimat-
tomana huomautuksena tuoda esiin kannessa olevan
valokuvan, joka sangen minimaalisena ei silmää
miellytä, vaikka kenties on eräänlainen kikka herättää
tarve tarttua kirjaan ja tuoda se lähempään tarkas-
teluun. Toinen huomautuksen paikka on kirjan hinta,
joka on korkea tavallisen espoolaisen budjettiin so-
veltuvaksi luettavaksi. Kirjassa on niin paljon tietoa,
että sen toivoisi käsissä kuluvan, mutta kovakantise-
na se on vähän liian hieno ja hankalakin. Näinköhän
taskukirjapainos olisi tarpeen?

SAINI LANU

KESKI-ESPOO - KIVIKAUDEN KYLÄSTÄ KAU-
PUNKIKESKUKSEKSI

Julkaisija: Keski-Espoo-seura ry - Föreningen för
Mellersta Esbo rf

Toimituskunta: Pirkko Sillanpää, Erja Salonen,
Tommi Laakso

Copyright: Pirkko Sillanpää, Tommi Laakso

Typografia ja taitto: Mediapage Oy, Olli-Matti
Lahtimies

ISBN 952-901-0443-X

Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 1998

Kirja on yleisömyynnissä pääkaupunkiseudun Aka-
teemisissa Kirjakaupoissa, Espoontorin Kuvakaupassa
Kauppakeskus Espoontorilla, Glims Talomuseossa
Bembölessä ja Espoon keskuksen yhteispalvelupis-
teessä, hintaan mk 135,-

MAISTIAISET TAMMENTERHOSSA

*TERVETULOA maistiaisiin lauantaina 24.4.1999 klo 11.00 - 15.00
Tammerhoon, Tammipääntie 33, Jupperissa
(puh. luettelon karttasivu 29)*

MAKUELÄMYKSENÄ PUNAJUURIKIUSAUS!

*Samalla voitte tutustua muihinkin tuotteisiimme
ja täydentää maustehyllykkönne sisältöä.*

*Tuotteitamme on myös saatavana Espoossa SUPER-VEXIssä
ja Vantaalla MYYRMÄEN YKKÖSHALLISSA.*

*PS. Tuokaa mukanaan tyhjät munakennot - niille
on uusiokäyttöä maaseudulla.*

PUULAN YRTTI- JA MARJAHERKUT OY
Eila Räisänen, Hirvensalmi puh. 015-652 813

KISSAKOSKI
Kerkkuperinteitä Hirvensalmelta

Makumuistoja

metsistä, pelloilta ja pientareilta

Yrtti- ja marjaherkut tuovat kesän kielelle

Kuivatut yrtit, mausteet, juurekset, marjat ja sienet kuuluvat suomalaisen ruokapöytään. Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy:n tuotteisiin on tallennettu suomalaisen kesän tunnelma ja aromit.

Yrteistä saat makua nautinnollisiin ruoka- ja teetehkeisiin.

Juurekset tuovat pikanttiin lisän keittoihin ja laattikoruokiin.

Kuivatuista marjoista loihdit maittavat salaattit ja jälkiruoat ja sienistä mitä mielikuvituksellisimmat herkut.

Meiltä saat myös erilaisia siirappeja.

Yrtti- ja marjaherkut ovat puhtaita luonnontuotteita.

Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy

Eila Räisänen

Vahvämäentie 42, 52550 Hirvensalmi

Puhelin (015) 652 813, 0400 675 228

Fax (015) 652 815

PITKÄJÄRVEN VPK

63. toimintavuosi

Hoppa (kuvassa keskellä oleva paloauto) on ollut hyvin ansaitulla eläkkellä vuodesta 1997 lähtien. Hoppaa pidetään edelleen toimintakunnossa. Tarkoitus on kutsua Hoppa erilaisiin näyttely- ja juhlatilaisuuksiin kunnia-vieraaksi. Hopalla on jo kokemusta Helsingin Messukeskuksessa järjestetyistä turvallisuusalan messuista, joihin Hoppa pääsi tutustumaan kunniapaikalta.

Hälytysosaston "keikat"

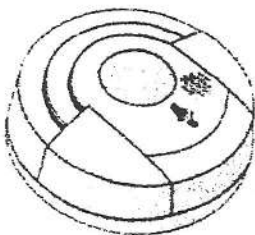
Pitkäljärven VPK:n hälytysosastoa tarvittiin vuoden aikana kaiken kaikkiaan seitsemän kertaa avuksi erilaisten rakennus- ja huoneistopalojen sammutukseen.

Naisosaston toiminta

Naiset kokoontuivat vuoden aikana yhteensä 32 kertaa. He osallistuivat kolmeen hälytysmuonitustehtävään toimitamalla sammutustyössä oleville sammuttajille lisäravintoa ja henkistä huoltoa raskaan työn lomaan.

Nuoret olivat vuoden aikana ahkeria. He osallistuivat kolmelle leirille, joista yhden he järjestivät ihan itse. Muusta toiminnasta mainittakoon mm. varsinaisten harjoituskertojen lisäksi järjestetystä discosta, pesäpallopelistä, linnanmäki -retkestä, mutta myös erilaisista palokuntakilpailuista, joihin nuoret ottivat innolla osaa.

Veteraanit kävivät naisten järjestä-
mässä verenluovutuksessa SPR:n
veripalvelussa, Kivihaassa. Aseman
ulkomaalauksessa veteraanien panos oli
merkittävä, olisihan maalaus jäänyt ilman
heitä tekemättä. Kiitokset siitä! Lisäksi
veteraanit tutustuivat järjestämällään
retkellä Riihimäen ongelmajätelaitok-
sen toimintaan ja turvallisuus-
järjestelyihin.

Tarkista palovaroittimesi toiminta!

**Tule mukaan
vauhdikkaaseen
toimintaamme!**

PITKÄJÄRVEN VPK, Palokunnanpuisto 5, p. 8546 802.

Palokuntamme vuokraa tilojaan

Ota yhteyttä asemamestari
Janne Heikkilään
p. 050-522 8988.

Palovaroittimien asennustoiminta on
jatkonut vilkkaana. VPK asensi
yhteensä 505kpl palovaroittimia lähiseu-
tujen talouksiin.

Kaiken kaikkiaan vuosi 1998 oli toimin-
nallisesti varsin vilkas. Pitkäjärven
VPK:n hallitus haluaa kiittää kaikkia
aktiivisia jäseniään ja toivottaa uudet
tervetulleeksi toimintaamme.

ANNA JA EMMI TYKKÄÄVÄT ASKARTELUN OHJAAMISESTA

Tammerhossa vilkkaasti toimivan askartelukerhon uudet vetäjät Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund ovat torstaisin 11.2. alkaen panneet puhtia pieniin kerholaisiin. Erilaisia piirroksia ja esineitä on ilmestynyt sekä seinille, että vaakapinnoille meitä muissa puuhissa Tammenterhos-
sa käyviä ilahduttamaan. Pyysin tyttöjä esittelemään itsensä, mutta tein 'tilaukseni' valitettavasti
hiukan myöhäisessä vaiheessa, koska näin keväällä aiheuttavat läksyt ja kokeet kiirettä. Siitä
huolimatta ehti Anna kirjoittaa kummastakin lyhyet esittelyt. SL

ANNA, eli NANNA:

Asuin ennen Viharlaaksossa ja kävin Viharlaaksen
ala-asteella ensimmäisen, toisen ja kolmannen luokan. Jupperiin muutin asumaan kesällä muutamaa
viikkoa ennen neljännen luokkani alkua. Vaih-
doin/jatkoin Jupperin ala-asteelta Karakallion yläas-
teelle, jossa tällä hetkellä opiskelen yhdeksännellä
luokalla. Aion mennä peruskoulun jälkeen lukioon.
Mihin? Sitä en vielä tiedä.

Minulla on kaksi pikku veljeä. Muita säännöllisiä
harrastuksia ei minulla ole kuin kahden kerhon pitä-
minen lapsille. Tammenterhossa pitämäni askartelu-
kerhon lisäksi myös toinen kerho (tyttökerho) Järven-
perässä.

Emmi ei itse ehtinyt kirjoittaa, mutta antoi luvan
kirjoittaa itsestään.

EMMI, eli MEMMA

Emmi on asunut koko ikänsä Jupperissa. Hän kävi
Jupperin koulussa ala-asteen ja siirtyi sieltä Kara-
kallion yläasteelle. Olemme samalla luokalla. Emmi-
kin aikoo lukioon, muttei vielä tiedä, mihin.

Emmällä on yksi pikku veli. Hän harrastaa askar-
telukerhon vetämisen lisäksi luovaa kirjoitusta.

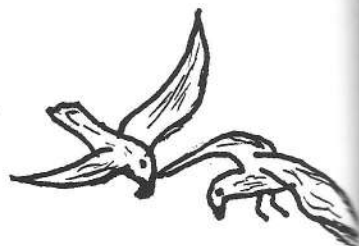
Lopuksi haluan sanoa, että me ollaan molemmat
tykätty tosin paljon vetää tätä kerhoa. Lapset ovat
lähellä sydämiämme.

ANNA WESTERLUND

KOTKIA JUPPERISSA

"Kaksi merikotkaa Pitkäjärven päällä", oli kotiseutuneuvos **Olavi Laineen** kirjoittama havainto viime kesältä Jupperin Omakotiyhdistyksen Tammenterhon toimipaikan lintujen havaintotaulussa. Palkintoa ei Olavi Laine kuitenkaan tästä teräväsilmaisestä löydöstään saanut, koska toteamuksia ei arvostella ja palkita niiden harvinaisuuden takia, vaan havaintoihin osallistumisen perusteella.

Vuoden 1998 kirjapalkintoarvonnassa langennut kirjapalkinnon voitto osui sekini onnistuneesti, kun voittajana oli **Mauri Alasaari**, jonka omakotitalon sijainti Linnaisten puolen avaran peltoaukean äärellä avaa mahdollisuuksia monien metsäisempiä paikkoja kaihtavien lintulajien löytämiseen. Mauri kirjasi muun muassa useita havaintoja fasaaneista, joitten luulin jo kadonneen Jupperista.

Itse puolestani suorastaan kadehdin sitä nuorta miestä, joka ilmoitti nähneensä *harmaapäätikan* Jupperissa. Mielestäni havainto olisi kohdallani ollut suoranainen elämys!

Onpa kylässämme oleskellut parin viikon ajan niinkin harvinainen lintuvieras, etteivät tutkijatkaan sitä uskoneet. Julkisuutta kaihtaneen ja tuntemattomuuden rauhaa halunneen havaitsijan ja itse merkittävän havainnon vahingoksi, löytö jäi näin ollen tuntemattomaksi ja rekisteröimättä.

Pari viikkoa sitten eräs jupperilainen kertoi nähneensä linnun, jota sanotaan "*hakiksi*". Mielenkiintoinen havainto eikä aivan jokavuotinen alueellamme.

Merja Puromies on uurastanut jälleen Tammenterhoon uuden lintuhavaintotaulun kyläläisten käyttöön ja parikymmentä ensimmäistä merkintää on jo

kirjattu. Nyt suurten tilhiparvienvien sekä lunta ja pakasta pelkäämättömien mustarastasyksilöiden vielä ollessa viime talvelta muistissa ja varisten kantaessa risuja nokassaan kosimapuuhien alkamisen merkiksi on hyvä tehdä merkintöjä Merjan tauluun.

Yllättävän moni Tammenterhossa kävijä tutustuu merkintöihin, ja onpa niinkin innostuneita kävijöitä, että he katsovat taulun merkinnät aina ensimmäiseksi varsinkin nyt, kun katseen vangitsijoiksi on taulun laitoihin liimattu todettujen lintujen kuvia. Mukaan vain havainnoimaan!

SEPPO RÄISÄNEN

LINTUHARRASTAJAPALKINNON
VOITTAJA!

Perinteiseen tapaan arvottiin Talvitapahtuman yhteydessä viime vuonna havaintotauluun merkintänsä tehneiden havainnoitsijoiden kesken kirjapalkinto. Tällä kertaa palkintona olleen *Seppo Aro-Reijo Lähteenmäki: TALVILINTUJEN RUOKINTA* -kirjan voitti

MAURI ALASAARI

ONNEA VOITTAJALLE!

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia.
Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI JA KUVAT: Saini Lanu

TALVITAPAHTUMA RANTANIITYLLÄ

Vielä viikolla ennen perinteistä Rantaniityn talvitahtumaa hytistiin liki 30 asteen pakkasissa, mutta sunnuntaina 14.2. pakkasherra oli lähtenyt lepotauolle ja hiihtokilpailuja vietettiin kosteissa olosuhteissa, hienoissa tihkusateissa ja nolla-asteen lämpötilassa. Lunta kuitenkin riitti ja Kai Haapamäki oli jo edellisellä päivänä käynyt tekemässä ladut. Hiihtokilpailujen lähtö- ja tulokset kirjattiin kirjaamassa ollut Kalevi Mönkkönen joutui käsittelemään märkeä papereita, mutta hyvin näytti homma kuitenkin hoituvan.

Hiukan taisivat sukset lipsua, ja pientä draamaa koettiin satunnaisten kaatumisten verottaessa aikatuloksia. Vakituinen valokuvaajamme Olavi Laine poti selkäsairautta, mutta Pitkäjärvi-toimikunnan sihteeri Jussi Tarvas, oli valmistelemaan Tammenterhossa seuraavan päivän kokoukseen papereita, ja suostui valokuvaajaksi.

Hiihtolenkit noudattelivat totutun tavan mukaan hiihtäjien ikää mm. siten, että mitä varttuneemmasta hiihtäjistä oli kysymys, sitä useamman kierroksen joutui kiertämään. Kaikkein varttuneimmille oli lisäksi jälleen pallonheittoa koriin, ja osumattomien pallojen mukaan laskettiin sakkokierrokset.

Virkistystoimikunnan jäsenistä oli yksi jos toinenkin sairastunut flunssaan, mutta tarjoilu Tammenterhossa kilpailujen jälkeen pelasi moitteettomasti: nakkeja, kuumaa ja kylmää mehua, kahvia, pullaa ja piparia oli riittämiin.

Palkinnoiksi jaettiin lusikat jokaisen sarjan kolmelle ensimmäiselle suklaapatukoiden kera.

Talvitapahtumaan osallistujia oli viitisenkymmentä ja kilpailijoita kaikkiaan 24.

KILPAILUTULOKSET:

Tytöt ja pojat alle 5 vuotta:	aika
	min:
I. HANNU SAVOLAINEN	2.23
II. ADELE HYRY	5.03
Tytöt ja pojat alle 7 vuotta:	
I. EMMI VEHOLA	1.51
Tytöt alle 9 vuotta:	
I. ANU SAVOLAINEN	2.11
II. OILI PELKONEN	2.21
III. SYLVIA HYRY ja AINO VEHOLA	2.27
Pojat alle 11 vuotta:	
I. PERTTU PAUKKERI	2.09
II. OLLI SAVOLAINEN	2.10
Tytöt alle 11 vuotta:	
I. SUSANNA HOLMA	2.56
Pojat alle 15 vuotta:	
I. PANU PAUKKERI	4.02
II. TUOMAS VUOKILA	4.03
III. HEIKKI PAUKKERI	4.10
Tytöt alle 15 vuotta:	
I. KAROLIINA HYRY	4.26
II. INKA JUNNILAINEN	4.53
III. LIISA HOLMA	4.56
Tytöt ja pojat yli 15 vuotta:	
I. KAI HAAPAMÄKI	3.54
II. KERTTU SAVOLAINEN	4.17
III. KARI JUNNILAINEN	4.25

**ONNITTELUT VOITTAJILLE ja
KIITOKSET OSALLISTUJILLE!**

Illan aiheena Palomäen kaava Tammerterhossa 18.2.1999

Arkkitehti **Urda Ranta** oli vastailemassa Jupperin Omakotiyhdistyksen järjestämässä kaavaillassa nelisenkymmenen asiasta kiinnostuneen kysymyksiin **Palomäen asemakaavasta**. Meneillään on Palomäen kaavaehdotuksen laadinta syksyllä 1995 nähtävillä olleen **Rastaala - eteläinen-Jupperi**-asemakaavaluonnoksen pohjalta. Seuraavassa Rannan kertomaa mm. kaavan aikataulusta ja sisällöstä.

Kaavaluonnoksesta annettuihin huomautuksiin on tehty vastineet. Kaava odottaa tällä hetkellä yleiskaavoittajien lausuntoa, jossa otetaan kantaa erityisesti kaavan rakennustehokkuuteen. Ranta jää eläkkeelle syksyllä, mutta pyrkii saamaan kaavaehdotuksen valmiiksi. Kaupunginhallitukseen tai kaupunkisuunnittelulautakuntaan vetoaminen saattaisi nopeuttaa kaavaehdotuksen valmistumista.

Kun palomäen kaavaehdotus tulee yleisesti nähtäville, tästä julkaistaan kuulutus **Länsiväylässä**. Lisäksi tontinomistajille lähetetään asiasta ilmoitus. Tällöin on mahdollisuus tehdä kaavaehdotuksesta muistutuksia. Seuraavassa vaiheessa kaavaehdotusta käsittelee kaupunginhallitus.

Palomäen kaava vastaa tällä hetkellä suurin piirtein kaupunkisuunnittelulautakunnan hyväksymää kaavaluonnosta. Joitakin muutoksia on kuitenkin tehty. Seuraavassa suunnittelupöydällä olevan kaavan sisällön kuvausta asioista, joista kaavaillassa keskusteltiin:

* Tontin 700 neliometriä kohti saa rakentaa yhden asunnon. Tontin pinta-alan tulee siis olla vähintään 1400 neliometriä, jotta sille saa rakentaa kaksi asuntoa. Sivuasuntoja ei saa rakentaa. Jupperin muilla kaava-alueilla saa rakentaa kaksi asuntoa, kun tontin pinta-ala ylittää 1000 neliometriä. Lisäksi näillä alueilla saa rakentaa sivuasuntoja. Aikaisemmin poikkeuslupia on myönnetty Palomäenkin alueella näiden kaavojen mukaisesti.

* Rakennustehokkuutta on nostettu 0,15:stä 0,2:een kaava-alueen itäisessä osassa Vantaan rajan tuntumassa.

* Taloissa saa olla korkeintaan 1,5 kerrosta.

* Useimmat katuvaraukset ovat 8 metrin levyisiä, osa 6 metriä ja osa 10 metriä leveitä (kaavaluonnoksen mukaisesti). Mikäli pensasaitoja poistetaan kadun rakentamisessa, kaupunki maksaa niistä täyden korvauksen. Kaupunki tulee pitämään kunnossa rakentamansa jalkakäytävät.

* Vahverotien varausta kavennetaan noin metrin verran kaavaluonnoksen mukaisesti (tontinomistaja saa ostaa tonttivaraukseen palautetun alueen).

* Erilliset kevyenliikenteen väylien varaukset ovat kaavassa 6 metriä leveitä, mutta todellisuudessa ne tehdään 2-4 metriä leveiksi.

* Kaava velvoittaa Riihiniityntien asukkaita rakentamaan tonteilleen itse melusuojuuksen.

* Kotipolun ja Kotitien välillä kaavaluonnoksessa ollut katuyhteys on poistettu.

* Palomäenrinteen päästä on poistettu pysäköintipaikat niin, että siinä on vain kääntöpaikka.

* Sienimetsäntietä on siirretty luonnoksen mukaisesti hieman niin, että se kulkee kauempaa Ylänkötien ja sen kulmauksessa olevasta talosta.

Rakentaminen on mahdollista Palomäen kaava-alueella ennen asemakaavan vahvistamista, mutta sitä varten on saatava poikkeuslupa ympäristöministeriöstä. Mahdollinen rakennustehokkuus ja asuntojen lukumäärä määräytyvät alueelle hyväksytyyn kaavaluonnoksen mukaisesti. Näin tontin pinta-alan tulee olla vähintään 2000 neliometriä, jotta sille saa rakentaa tällä hetkellä kaksi asuntoa. Palomäen alueen kaupunkisuunnittelulautakunnan hyväksymää kaavaluonnosta on saatavilla maksua vastaan kiinteistövirastosta. Arkkitehti Urda Rannan tavoittaa kaupunkisuunnitteluvirastosta numerosta 869 4164.

MERJA PUROMIES

Yhdistyksen kaava- ja ympäristötoimikunta

HELMIKUUN TOINEN VUONNA 1999

SUOMALAISEN KIRJALLISUUDEN SEURAN, eli SKS:n Kansanrunousarkiston vastaajaverkon jäsenenä kiinnittyi huomioni Helsingin Sanomien ilmoitukseen, jossa SKS haastoi meidät suomalaiset kirjoittamaan KALEVALAN juhluvuoden kunniaksi yhdeltä päivältä päiväkirjaa, jotta saataisiin kerätyksi Kansanarkistoon suomalaisesta elämänmenosta yhden päivän aikana. Päiväksi oli valittu 2.2.1999.

Innostuin itsekkin kartuttamaan edellä mainittua arkistoa omalla kirjoituksellani, jonka ohessa julkaisen luettavaksenne. Olisin iloinen, jos joku jupperilainen, joka kirjoitukseni lukee, ottaisi yhteyttä tai lähettäisi minulle toimitukseen oman kirjoituksensa, mikäli otti vastaan haasteen ja osallistui kyseiseen 'keräykseen'. Mielelläni sen julkaisen, vaikkapa nimimerkillä, jos ei päiväkirjamerkintöjensä ohella halua tulla tunnistetuksi.

2.2.1999, tiistai

Rakas päiväkirjani

Nukuin aamulla turhan pitkään, sillä lupasin viedä tyttärenti samalla töihin, kun menen vieämään lehden painoon. Eilinen leuto ja leppoisa 0-asteen sää mielessäni pyyhkälsin aamiaisen syötyäni hakemaan postilaatikosta Hesarin. Ulko-oven avattuani sain vastaani koillistuulen hyytävän henkäyksen, joka olisi vaatinut vähän tuhdimpaa pukeutumista kuin aamutakin. Mittarista tarkistin, että pakkasta oli viitisen astetta.

Hesarin luin hiukan puoli-huolimattomasti, sillä kuuntelin

samalla radiosta uutisia lennonjohtajien lakosta, ja tyttären kommentteja kissastaan, joka taas tutusti ja turvallisesti oli käpertynyt toiseen kainalooni, eikä välittänyt siitä, että tämän tästä levittelin Hesarin sivuja. Se tykkää mun pörröisen pehmeästä aamutakista.

Lähdimme viisitoista vaille kahdeksan pihasta kohti Helsinkiä. Tyttärelleni oli tulossa haastateltava puoli yhdeksältä, joten siihen mennessä piti päästä perille. Jo ennen Karakallion ja Turuntien risteystä oli melkoista ruuhkaa, ja pitkää aikaa aamu-

ruuhkassa ajaessani olin iloinen, ettei tarvitse joka aamu siellä reissata. Pitäjänmäentiellä, jota on viime keväästä saakka - vai oliko se jo toissa vuonna - yritetty korjata, ja paikassa, jossa kaksi kaistaa muuttuu yhdeksi kiemurtelevaksi väyläksi, sai taas huomata suomalaisen liikennekulttuurin puutteen. Koska satuin ajamaan sillä 'väärällä' kaistalla, ei kukaan antanut tietä kaistanvaihtoon, vaan ajettiin vauhdilla ja jokainen auto veti raot mahdollisimman tiukiksi. Muutaman kerran himpun verran törmäykseltä välttytyäni tuli

käännä

joku paremman liikennekasvatuksen saanut, joka antoi tietä. Tyttäreni jo ryhtyi epäilemään, josko hän pystyy koko haastattelua pitämään, kun sydän pomp-pii äidin kyydissä aiheutuvasta jännityksestä.

Huopalahdentiellä oli seuraava viivytys, mutta ei niin kovin paha. Kuitenkin tyttäreni katsoi parhaaksi yrittää soittaa työpaikalle, että ollaan ruuhkassa, ja haastateltava olisi syytä ottaa vastaan, ettei joudu oven takana ihmettelemään. Kukaan ei vastannut - vaihdekin vasta monen yrittämän jälkeen. Taisivat kaikki olla aamuruuhkassa.

Hitaasta etenemisestä ja pysähdyksistä oli se hyöty, että saattoi aina välillä nostaa katseensa taivaalle ja seurata, kun se hiljalleen alkoi vaaleta ja auringonnousun lähestyessä värityä. Pysähtyessämme liikennevaloihin Mechelininkadun ja Hietaniemenkadun risteykseen koillinen taivas hehkui erisävyistä purppuraa, vaaleaa violetta, lilaa ja hentoa vaaleanpunaista, alimmaisena oranssi ruskotus auringosta. Upeaa!

Kello oli tasan 8.30, kun jätin tyttären työpaikan eteen. Jouduin tekemään samojen kortteleiden ympäri kaksi rundia ennen kuin pääsin omaan kohteeseeni, sillä lyhyemmälle reitille, jota ensin yritin, oli tullut ajokierto - katua korjattiin tai muutettiin, en tiedä mitä lie ollut tekeillä. Kummasti nolotti ylimääräinen kortteliralli, vaikka kukapa muu sitä olisi huomannut tai ihmetellyt.

Sitten en päässytäkään painopaikan pihalle, sillä portti oli kiinni. Piti etsiä parkkipaikka. Kauppakorkeakoulun vieressä ei parkkipaikalla oltu tehty lumitöitä joko siksi, ettei pysäköityjen autojen vuoksi päästy auralmaan, tai muuten ei resurssit olleet riittäneet. Peruutin kuitenkin tyhjän tilaan, jossa oli jäätyneeksi paakkuuntunutta lunta, ja hirvitti, että jos siihen juutun, niin mitä sitten? Siinä

nimittäin ihan autoni takana oli mies, joka omalla pikkulapiollaan loi lunta autonsa pyörien alta päästäkseen pois. Kysyin häneltä, autanko työntämällä, mutta hän sanoi, ettei se varmaan onnistu, pitää kaivaa lisää.

Vein lehden painoon ja ru-pattelin niitten ihanien ihmisten kanssa, jotka eivät moiti, vaikka olen joka kerta lehteni kanssa myöhässä.

Kävin vielä Anttilassa hake-massa joulupalokuvat. Siellä riemastuin, koska kassaa ei näkynyt tiskin takana, ja jou-duin odottelemaan jonkun aikaa. Pelkäsin, että tulee parkkisakot, sillä niin varhain ei yleensä ole Anttilassa vielä tungosta, joten olin laittanut mittariin vain kymmeneksi minuutiksi rahaa, koska sain paikan läheltä. Huomasin kassan vähän matkan päässä kai esittelemässä mikro-aaltouunia vanhemmalle paris-kunnalle. Menin sinne ja kysyin, voisinko saada tässä välisä oman asian toimitettua, koska näytti siltä, ettei pariskunta osannut päättää, ottaako vai ei sen uunin. Kassa oli valmis siihen, mutta pariskunta hyvin epäkohteliaasti tokaisi, että kiire heilläkin on. Menin takaisin tiskin ääreen odottamaan, ja siihen tulikin toinen kassa, mutta hänelläkin oli asiakkaan kanssa juttu kesken. Onneksi hän sai asian toimitettua puheli-mitse ja minä pääsin palvelta-vaksi.

Ihmettelin, miten Anttila, joka toimii itsepalveluperiaat-teella, ei järjestä sen verran henkilökuntaa, että olisi erikseen asiakaspalveluin myyntiä hoitava ja kassassa rahat vastaanottava henkilö. Lupasin soittaa johdolle valistaakseni sitä asiasta. Onhan niin, että asiakkaat purkavat hyvin usein kiuk-kunsa myyjiin, kun eivät saa palvelua. Kuitenkin se on liik-keenjohdon asia, että palvelu pelaa. - Se pariskunta jäi edel-leen sinne mikroaaltouunin osto-a mieltämään, kun lähdin pois.

Ennen kuin starttasin koti-matkalle soitin ystävättärelle, jonka kanssa en ole ehtinyt edes puhelimessa puhua sen lehden-ten vuoksi, ja kysyin, sopsisiko poiketa. Tottakai, sanoi hän, ja niin ajoin Pajamäkeen. Ystävät-täreni valmisti meille maukkaat kanavoileivät ja syödessä sekä tarinoidessa aikaa hurautti kolme tuntia. Tuli kiire kotiin.

Toinen tyttäristäni oli jättä-nyt viestin vastaajaan, ja soitin ensitöikseni hänelle. Tuula kertoi Ittan ja Iston pelkäävän häämatkansa peruuntuvan len-nonjohtajien lakon vuoksi. Ar-velin, että lennot Kanarian saa-rille sentään kai hoidetaan.

Tuulalla oli muutakin asiaa; oli nähnyt Länsiväylästä, että Pohjois-Tapiolan koululla on "Fröbelin palikoiden" konsertti, ja hän veisi Kimin sinne, mutta ei pääse lippuja ostamaan. So-vin, että ostan liput tullessani takaisin Tapiolasta nyt iltapäi-vällä.

Mulle tulikin kiire vaihtaa vaatteet ja lähteä Tapiolan Kult-tuurikeskukseen Teatteri He-vosenkengän järjestämän "Nu-ken lumo" -näyttelyn avajaisiin. Näyttelyn nimi on paikallaan, sillä niin lumoavia ne nukketeat-terin nuket ovat. Näyttely on yksi 1999 Nukketeatterivuoden tapahtumista. Samaan juhlintaan liittyy Teatteri Hevosenkengän uuden produktion, "Prinsessa Ruusunen" -musikaalin juhlaen-si-ilta ensi viikon torstaina. Lealle ja Mialle mieluista kat-sottavaa, ja Kimille Fröbelin palikat. Näin kaikki mummin kullannurut saavat mieleistään kulttuuritarjontaa.

Tapiolassa kävin pankissa, ja jo toinen kerta tänään, kun palvelu kismittää. Pankin jono-tusnumeroissa minua ennen oli parikymmentä asiakasta, ja toivoin, että jokaisella olisi vain lyhyt asia hoidettavanaan, jottei aikaa kuluisi loputtomasti. Edel-lisen kerran asioidessani Helsin-gissä minua ennen odotti vuoro-aan saman verran, mutta silti odotukseni myöhästyttyi minut

kahdesta bussista. Kuuntelin siinä vieressäni erään rouvan kertovan kuulleensa ystävältään, että aamulla tätä ystävää edellä oli samaisessa pankissa ollut 60 asiakasta. Nyt selvisin puolessa tunnissa, ja kävin vielä Akateemisessa kirjakaupassa ostamassa pari teippirullaa. Nykyään ei tavallisista marketeista saa enää niitä 'katkaisukoneeseen' laitettavia isoja rullia. On vain pikupakkauksia, jotka loppuvat alta aikayksikön mun kaltaiselta suuri kuluttajalta.

Ajaessani Tapiolasta Mankaan kautta Super-Vexiin ostamaan lippuja, oli mahdoton ruuhka, vaikka kello ei ollut vielä neljääkään. Niin oli ruuhkaa lähtiessäni Vexistäkin kotiinpäin tänne Jupperiin. Sentään Kilon kohdalla alkoi helpottaa ja loppumatka sujui hyvin.

Ajoin auton talliin ja menin kävellen illalla Tammenterhoon, omakotiyhdistyksenjohtokunnan

kokoukseen. Pakkanen oli nousut 12:een asteeseen aamusta. Eikä tuntunut lämpimältä, vaikka oli yli puolet vähemmän kuin viime viikolla. Sentään luminen talven ihmemaa lohdutti kauheudellaan, vaikka kylmyyttä hohkasikin niin, ettei henki meinannut kulkea.

Kokous sujui mukavasti ja päästiin lähtemään kotiin jo yhdeksän tienoilla. Seppo toi mut autolla kotiin, ja vielä tuossa pihalla autossa istuessamme pohdimme tätä yhteiskunnan nykymenoa, EU:ta ynnä muuta; muun muassa presidentin oikeuksien vähentämistä valtiösääntöuudistuksessa.

Eniten meitä puhututti tämä väestötulva pääkaupunkiseudulle, ja rakentamiselle siitä aiheutuvat paineet. Samasta asiasta keskustelimme kokouksessakin, koska Jupperin kaltaisella omakotialueella, jossa vielä sentään on luontoa jäljellä, asemakaa-

voitettujakin alueita uhkaa tonttien loppuessa ja väen lisääntyessä liian tiheä rakentaminen. Omakotiyhdistyksellä riittää siinä jäsentensä etujen valvontaa.

Täällä kotona istui tyttäreni katsomassa telkkarista "Ally McBealia". Minä rupesin kirjoittamaan päiväkirjaa. Katselen vielä Maikkarin Kymppin uutiset, ja seuraan tyttäreni esimerkkiä ja menen nukkumaan. Pitää muistaa valuttaa kuumaa vettä viemäriputkiin, kun lämpötilan vaihtelut, varsinkin näin omakotitalossa, saattavat putket jäätymisvaaraan.

Tänään on edesmenneen veljeni syntymäpäivä. Lämmin ajatus hänen muistolle.

Hyvää yötä, päiväkirjalulta.

SL

HYMYÄ HUULEEN

- Luvatessani, että vuosi 1998 olisi voittoisa, erähdin.

Amerikkalaiset ovat keksineet uima-altaan, johon ei voi hukkuu. Muuten se on tavallisen kaltainen, mutta se täytetään Martineilla. Mitä syvemmälle vajoaa, sitä huikeampi on nousu.

- Se ei ole mikään kompleksi, rouva hyvä, psykiatri sanoi, te olette muita huonompi.

Miksi miehet ylistävät naisten hyveitä, mutta suuttuvat heti, kun naiset alkavat puolustaa niitä?

- Miksi ette selvittäneet asiaa keskenänne, kysyi tuomari osapuolilta.
- Sitä me olimme tekemässä, kun poliisi tuli ja vei.

Ilmavoimien tutkimuskeskus kehittää parhaillaan ääntä, joka ylittää lentokoneen nopeuden.

Tuomari: Mistä teitä syytetään?

Syytetty: Juopumuksesta.

Tuomari: Olitteko juovuksissa?

Syytetty: Olin yhtä selvä kuin te nyt.

Tuomari: Syytetty tunnustaa. Kymmenen päivää. Seuraava!

- Koska vaimolla on oikeus sylkeä miestänsä päin naamaan?

- Kun miehen viikset ovat tulussa.

Uusia liljan tuholaisia

Kevät tulee ja pian kukoistavat pihat ja puutarhat ensin kevään varhaislajeja, ja sitä mukaa kun lämpö lisääntyy ja kesä koittaa, yhä uudet lajit katseitamme vangitsevat. Mutta vaara vaanii erilaisten tuholaisten käyttäessä omia ovelia keinojaan eloonjäämiskamppailussa osuuttaan vahvistaakseen.

Alla olevasta kirjoituksesta saavat lukijat vinkkejä liljoja vaivaavasta kahdesta tuholaista ripsiäisestä ja liljakukosta. Artikkelin alkuperäinen johdanto on kirjoittajan, Rea Peltolan mukaan lehden toimituksessa jätetty pois. Olen sen nyt siteerannut tähän, koska asiassa on jupperilaisittain oma mielenkiintonsa syystä, että johdannossa mainittu Unto Wannas asuu Jupperissa. SL

"Kokenut liljaharrastaja Unto Wannas huomasi muutama vuosi sitten, että varjolliljojen siementaimet alkoivat lakastua kovin aikaisin kesällä. Keväällä 1997 syyllinen löytyi: liljojen sipulisuomujen välissä eleli suuri määrä mustanruskeita ripsiäisiä, jotka imivät kasvin solunesteitä.

Unto Wannas lähetti näytteitä vioittuneista sipuleista Maatalouden Tutkimuskeskuksen Kasvinsuojeluosastolle, jossa ripsiäinen tunnistettiin liljanripsiäiseksi (Liothrips vanecke)."

TEKSTI REA PELTOLA • KUVAT VESA KOIVU

Uusia liljan tuholaisia Ripsiäinen ja liljakukko

Jos varjolliljojen siementaimet alkavat lakastua kovin aikaisin kesällä, saattaa syyllinen löytyä liljojen sipulisuomujen välissä elelevistä mustanruskeista ripsiäisistä. Tuholaiset imevät kasvin solunesteitä.

Liljanripsiäinen imee liljansipulin solunesteitä. Kunnnes sipulisuomut muuttuvat kärjestä alkaen ruostemaisen ruskeiksi, kupruileviksi ja kuiviksi. Ripsiäinen voi myös imeä sipulin keskeltä kasvavan verson tyveä, niin että varsi vioittuu ja lopulta lakastuu kokonaan. Pahoin saastunut sipuli muuttuu ennen pitkää kokonaan kevyeksi ja kuivaksi, tummanruskeaksi koppuraksi. Vähäinenkin ripsiäissaastunta usein altistaa liljat muille tuholaiksille ja taudeille.

Liljanripsiäinen on verraten suurikokoinen, noin kahden millin pituinen, roteva ja melko vilkasliikkeinen eläin. Suurennuslasin avulla ripsiäiset erottuvat helposti. Häiritäessä ne kääntävät usein ensin häntäpäätänsä ylöspäin kaarelle ja kiiruhtavat sitten piiloon sipulisuomujen alle.

Aikuiset ripsiäiset ovat tumman mustanruskeita, nuoruusvaiheet läpikuultavan vaaleita. Yhdessä sipulissa ripsiäisiä saattaa olla jopa kymmeniä, mutta niiden löytämiseksi liljansipuleita täytyy yleensä purkaa, sillä ripsiäiset elelevät sipulisuomujen välissä. Liljan versoissa ripsiäinen ei viihdy. Ripsiäisiä etsittäessä liljansipulit voi myös upottaa veteen pariksi tunniksi, jolloin ainakin osa ripsiäisistä nousee veden pinnalle.

Ripsiäinen leviää varastoissa

Liljanripsiäinen tunnetaan Amerikassa, Englannissa ja Keski-Euroopassa, alun perin se lienee kotoisin Amerikasta. Se saattaa olla hankalakin liljojen tuholaisten. Suomuja muodostavat liljat ovat liljanripsiäisen pääasiallisia isäntäkasveja, mutta sitä on löydetty myös orkideoista.

Liljanripsiäistä on pidetty enimmäkseen varastotuholaisena, joka ei leviä kovin nopeasti viileissä olosuhteissa. Ilmeisesti ripsiäinen voi kuitenkin viihtyä Suomen oloissa jopa vuosikymmenien ajan ja lisääntyä vähitellen haitalliseksi tuholaiseksi. Se saattaa myös säilyä maassa jonkin aikaa ilman isäntäkasviaankin, joten saastuneiden liljojen tilalle ei heti kannata istuttaa uusia, ellei maata vaihdeta.

HUOMIO

Jos olet huomannut puutarhassasi liljakukkojen tai liljaripsiäisten tuhoja, läheta tieto Kotipuutarha-lehteen Irmeli Anttirokolle, Viljatie 4 C, 00700 Helsinki. Julkaisemme ensi keväänä koosteen liljakukon ja liljanripsiäisen esiintymisestä.

Ripsiäisen vaivaama lilja voi lakastua kokonaan kesken kesää.

Liljanripsiäisen häntä kaarella ruskolliljan sipulissa.

Varastoissa liljanripsiäinen levittäytyy nopeasti sipulista toiseen. Varastoissa liljanripsiäistä torjutaan kaasuttamalla useiden päivien ajan tai liottamalla sipuleita torjunta-aineessa tai +39-asteessa vedessä. Avomaalla torjunta on hankalaa, koska ripsiäiset ovat suojaassa sipulin sisällä.

Liljanripsiäisiin saattaisi kuitenkin myös löytyä torjunta-aiota. Tutkija Heini Koskula Maatalouden Tutkimuskeskuksesta selvittää parhaillaan, miten liljanripsiäinen voitaisiin pitää kurissa.

Hollannissa liljankasvattajat nostavat liljat maasta joka vuosi tautien ja tuholaisten torjumiseksi. Lievä saastunta voi kuitenkin jäädä huomaamatta. Usein kaupasta ostetut hollantilaiset liljansipulit taantuvat ja häviävät muutamassa vuodessa - syy siihen voivat olla liljanripsiäiset.

Suomessakin tuotetuissa liljansipuleissa näkyy usein hyvin samantapaista vioitusta kuin liljanripsiäisen aiheuttama ruostemäinen, kupruileva vaurio. Saattaa kuitenkin olla, että tuo yleinen vioitus johtuu torjunta-ainekäsitelystä, joka sipuleille annetaan ennen myyntiä.

Kuinka laajalle liljakukko on levinnyt?

Liljakukko on myös melko uusi liljojen tuholaisten Suomessa. Kirikkaan punainen, parin sentin mittainen kovakuoriainen ja sen mustat, omilla ulosteillaan linnunlajaa muistuttaviksi naamioituneet toukat syövät liljojen, kielojen ja muidenkin lähisukuisten kasvien lehdet reikäisiksi. Iso esiintymä voi turmella kasvit kokonaan.

Liljakukon torjumisessa aikuisten kuoriaisten poimiminen on usein paras keino. Kirkasväriset kuoriaiset on helppo havaita, ne voi pudotella paperipussiin ja hävittää polttamalla. Myös lehtien alapinnoille ilmestyneet keltävät munaryhmät ja toukat kannattaa poimia pois liljoista heti, kun niitä alkaa alkukesällä näkyä.

Liljakukko on ilmeisesti levinnyt pikku hiljaa Etelä-Suomesta muualle maahan. Olisikin mielenkiintoista kuulla, kuinka laajalti liljakukko on Suomeen levinnyt. □

SANARISTIKKO 1/99

SANARISTIKKO 1/99
RATKAISU

YLLÄTYSPALKINNOT saivat:

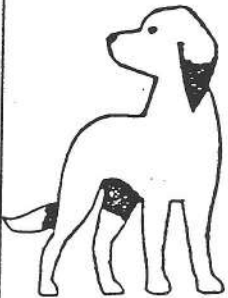
Eija Alasaari ja Pirjo Mattila

Toimitus kiittää harrastajia ja toivottaa onnea voittaneille!

Maisten nimen nimet, sanasto, palinokka, nappi, maarit, luttu, kateenote, suosittelemme, vappi, ka, -kaali

H	E	L	M	E	T	E	P	I	T	E	E	T	I	T	K
E	L	E	L	I	E	S	I	O	T	T	E	L	U	Y	
L	I	T	R	A	N	M	I	T	A	T	E	L	A	T	S
K	E	T	U	N	K	O	T	O	I	I	V	A	R	I	S
A	L	I	T	T	A	J	A	A	I	S	K	A			
T	O	A	R	O											
O	N	K	O	V	A	S	A	L	L	I	M	U	A	R	I
T	A	S	A	T	A	S	U	O	L	A	P	A	N	A	H
K	A	S	A	T	A	T	R	E	S	E	L	E	L	I	S
I	T	A	L	I	A	V	A	L	I	N	A	A	V	A	T
V	O	I	T	V	A	R	A	N	S	A	A	R	A	S	U
A	L	L	I	I	S	A	A	R							
L	E	S	E	I	I	T	S	E							
T	I	M	R	A	S	I	A	U	H	K	A	J	A	T	
T	I	K	A	S											
E	S	A	I	T	A	T	A	L	I	T	N	T	I	T	
D	U	E	T	T	O	I	L	E	T	H	T	A	R	R	
O	U	T	O	S	A	P	A	T	I	T	S	T	A	R	R
T	S														
E	I	N	O	S	L	U	U	I	I	V	A	T	A	O	

17.11. H-99

Voihan koiran kakat ja kissan pissat!

Kevät on sellainen veitikka, että talven valkoiseen lumeen peittyneet rakkaisten lemmikkien jätökset alkavat paljastua auringon sulattellessa lumia.

Tämän talven valkeat ja korkeat hanget ovat olleet erittäin suojaavia tästä näkökulmasta katsoen.

Niinpä nyt, kun kaikki muutkin roskat, jotka lumi armollisesti peitti meidän ajattelemtomasti niitä hankkeen heitelyämme, paljastuvat kaikessa törkyisyydessään silmiemme suruksi ja omaatuntoamme kolkuttaen. Muun muassa koirien jätökset eivät vain pistä silmään, vaan hyvässä lykyssä tarttuvat jalkineisiimme, sillä iloiset kevät-purot lunta sulattaessaan kuljettavat niitä ahkerasti tien varsilta tielle.

Kunhan todellinen kevät koittaa ja alkaa kesä, niin eiköhän urbanisoiduta täällä maaseutumaisella omakotialueella, ja oteta pieni muovipussi mukaamme lähtiessämme ulkoiluttamaan rakkaita hauvojamme, ja nap-

saistaan se lemmikkimme "helipotus" siihen pussiin. Siitä tulee ihan tapa, kun alkuun pääsee.

Kevät herättää myös mirreissä tunteita, jotka panevat hormonit hyrräämään ja saavat aikaan vahvan reviiinmerkitsemisvimman. Kaikki kissat eivät vielä ole nekään niin kaupungistuneita, että pysyisivät kotosalalla, ei edes omalla pihalla, vaan lähtevät viestejä suihkuttelemaan ja toisia haistelemaan, joten portaan pielet ja ulko-ovet kirjaillaan siellä, missä mielenkiinto herää.

Kissojen liikkumista ei oikein pysty kontrolloimaan, eikä säännötkään vielä pakota sisällä niitä pitämään. Kissan pissalla on valitettavasti hyvin voimakas haju, joka aina kostean sään aikana lemahtaa tosi epämiellyttävästi. Leikatun kissan pissa ei haise ainakaan ihmisen nenään, kissoista en tiedä.

Oma kissani oli leikattu kolli, eikä se edes pruiikkaillut. Kuitenkin rapun- ja ovenpielet olivat usein merkittyjä - ovat edelleen, vaikka kissani kuolemasta on jo lähes kolme vuotta.

Joskus aikaisemmin epäilinkin kollien luulevan, että meillä on haaremi, koska on eunukkikin.

Kuitenkin, mikäli kissaa ei saa tai ei voi sisällä pitää, niin viisainta se lienee leikata. Se rauhoittuukin siitä. Jos taas haluaa oman kissan sukuaan jatkavan, niin parasta kai se on pitää sisällä. Ikäväähän se on, jos pistämme kanssaihmistemme sietokyvyn niin kovalle koetukselle, että viha lemmikkejä kohtaan kasvaa. Elämä on erilaisia kompromisseja muutenkin tulvillaan, edellä mainitut epäkohdat mahtunevat mukaan.

Tämän tarinani aikaansai puhelinsoitot, joissa toivottiin muutosta nykyiseen käytäntöön em. haitoissa. Harkitaanko?

SAINI LANU

Pöntön koko ratkaisee mikä lintu siihen muuttaa

Lintujen elinolojen kohentamisen aika on jälleen käsillä. Luonnonkolot ovat metsistä vähentyneet, joten tilannetta on syytä helpottaa ripustamalla linnuille pönttöjä puihin pesintäpaikoiksi. Tiaiset, kirjosiopot, pöllöt ja monet muut pesivät mielellään niille tarjotuissa tekokoloissa.

Linnunpönttöjä voi rakentaa parillakin tavalla; laudoista koostamalla tai kokopuusta sorvaamalla. Pöntön on oltava tiivis, mutta sen katto on tehtävä avattavaksi, sillä pönttö on puhdistettava joka vuosi.

Eri linnut asettuvat asumaan erikokoisiin pönttöihin. Pönttöjen mitoista ovat tärkeimmät lentoaukko ja pöntön sisätilan halkaisija. Jos haluaa pihapönttönsä sinitiaisen eikä kirjosioppoa, on katsottava, ettei aukko ole 28 mm suurempi.

Kirjosiopen koko kelpaa talitiaiselle, kottaraisen pöntön koko taas tervapääskylle, käenpiialle ja leppälinnuille. Helmipöllöille rakennettu pönttö sopii myös uuttukyyhkylle, lehtopöllön pönttö telkälle ja viirupöllön suurikokoinen pönttö isokoskelolle.

Suurempiin pönttöihin voivat asettua asumaan myös oravat ja näädat, vaikka niitä ei ole sellaiseen tarkoitettukaan.

Lintujen pesäpöntöt ovat tikkojen ja hömötiaisten kaivamiin kolojen vastineita, joten niiden tulisi vastata kolojen ominaisuuksia. Lentoaukon ja pöntön koon mittojen lisäksi on tärkeää, että pöntöt ovat tiiviitä. Tästä syystä suuret pöntöt olisi syytä tehdä pyöreästä puusta, koska isot lautapöntöt eivät ole yleensä riittävän tiiviitä.

Sopivaa materiaalia pyöreän pöntön valmistamiseksi ovat kääpäsienten sisältä lahottamat kuusi- ja haapapölkkyt. Sisus puhdistetaan sopivan kokoiseksi taltalla.

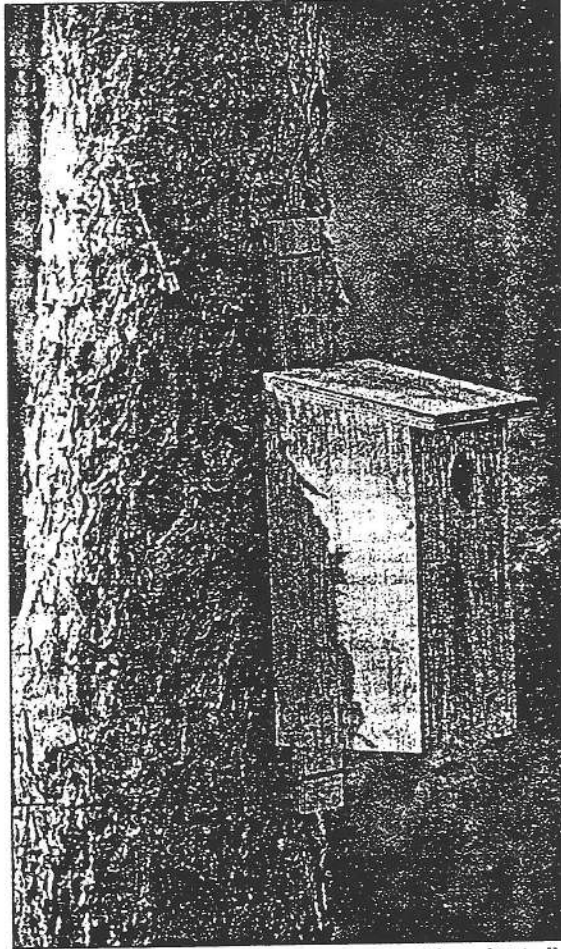
Joitakin lintuja varten on rakennettava erikoispönttöjä. Harmaasiippo haluaa pikkupöntön, jonka etuseinästä puutuu yläosa. Kahdesta laudasta puun runkoa vasten sijoitettuun pönttöön asettuu puukiiپیی, joka normaalisti asuu lohjenneen kaarnan alla.

Suuri osa muuttolinnuista on vielä matkalla Suomeen, joten näin huhtikuussa on vielä aikaa asumusten rakenteluun.

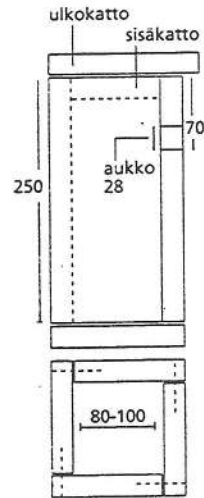
Tavallisimmat pönttökoot

	sinitiaisen	kirjosioppo	kottarainen	helmipöllö	lehtopöllö	viirupöllö
lentoaukko	28	32	50	85	130	180
korkeus	250	300	350	500	600	650
aukon etäisyys katosta	70	80	80	100	130	150
sisähalkaisija	80-100	100-120	125-150	180-200	260	300-350

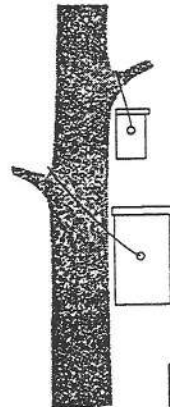
TAPIO VANHATALO

Klassisen yksinkertainen pönttö sopii esimerkiksi talitiaiselle tai kirjosiopelle.

Pöntön ripustaminen

Pönttöjen naulaamista puihin on vältettävä. Parhaiten kiinnitys tapahtuu metallilangalla tai köydellä. Pöntöt ripustetaan oksahankaan tai runkoon niin, ettei lanka kurista puuta. Isot kiinnitetään kahdella langalla.

Pöntöt ripustetaan myös erikokoisille. I-II-pönttöjen ripustuskorkeus on 1-4 metriä,

III-, IV- sekä V-pönttöjen noin 2-5 metriä ja VI-pöntön noin 1,5-5 metriä. Esimerkiksi telkällä asuu melko matalalla vesirajassa. Tervapääskyn pönttö on taas asetettava korkealle siten, että eteen jää lentotilaa.

Jos lintujen ystävällä ei ole aikaa tai kykyä tehdä itse pönttöä, sellaisen voi toki ostaa.

Useat rautakaupat myyvät pönttöjä. Helsingissä niitä on myynnissä mm. BirdLife Suomi ry:ssä Annankatu 29 A 5. krs., 00101 Helsinki. Puhelimitse voi varmistaa, että saatavilla on haluttua kokoa. Puh. (09) 685 4722.

ESKO PASANEN

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin alkaa taas toimii torstaisin klo 18-19. Viimeinen kerta tänä keväänä on torstaina 27.5. Uusina vetäjinä ovat Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund. Tervetuloa mukaan!

toivovat Anna, p. 59 71 50 ja Emmi, p. 854 4202.

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhla kirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21. Viimeinen kerta tänä keväänä on 25.5.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella edelleen joka keskiviikko klo 19 alkaen. Viimeinen kerhoilta tänä keväänä 26.5.

Muistattehan, että Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304